

SỰ TRUYỀN BÁ PHƯỚC

ÂM THỜI KỲ CUỐI CÙNG

Cảm ơn anh, Anh Orman.

Chúng ta hãy cúi đầu trong giây lát giờ này để dâng lời cầu nguyện. Và trong khi chúng ta cúi đầu, tôi muốn biết có người nào ở đây có nhu cầu đặc biệt muốn được biết đến bằng cách giơ tay lên không? Chúa thấy những điều này, tôi tin chắc vậy. Tin rằng Ngài sẽ ban cho điều đó.

² Kính lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con nhóm nhau lại sáng hôm nay không nhằm mục đích gì khác hơn để tán dương Danh của Chúa Jêsus chúng con. Và chúng con cảm ơn Ngài rằng chúng con đã cảm nhận sự Hiện diện của Ngài rồi. Và chúng con chắc chắn rằng Ngài đáp ứng cho chúng con, vì đó là lời hứa của Ngài, rằng “Nơi nào có hai hay nhiều người hơn nữa nhóm nhau lại nhờ Danh Ta, Ta sẽ ở giữa họ.” Giờ này, chúng con cầu xin những ơn phước Ngài, Chúa ôi, trên hết thấy những nhu cầu này ngày hôm nay được biết đến giờ này bằng sự giơ tay lên. Ngài biết điều gì đằng sau bàn tay đó, trong tấm lòng đó, và con cầu xin rằng Ngài sẽ đáp lời cho từng nhu cầu và mỗi người.

³ Chúng con cảm ơn Ngài vì cơ hội được thờ phượng Ngài ngày hôm nay. Chúng con cảm ơn Ngài vì một hội thánh và vì một dân và vì các anh em có cùng một Đức tin quý báu giống nhau. Và giờ đây chúng con cầu xin để Ngài sẽ ban cho chúng con những ao ước của lòng chúng con ngày hôm nay, đó là, được hầu việc Ngài. Xin nuôi dưỡng chúng con bằng Ma-na kín giấu mà Ngài đã phán, trong Kinh Thánh, đã được ban cho, mà được đặt ngay phía sau chỉ dành cho chức tế lễ. Và chúng con được dạy bảo rằng chúng con là những thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, dâng của tế lễ thiêng liêng, đó là, bông trái của môi miệng chúng con, dâng sự ngợi khen cho Danh Ngài. Giờ này, chúng con cầu nguyện để

Ngài sẽ ban ơn cho chúng con trong phần còn lại của buổi nhóm, bẻ Bánh Sự Sống cho chúng con. Nhớ Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁴ Tôi vui mừng thấy gia đình lớn của chúng ta trở lại lần nữa sáng hôm nay, và sung sướng được ở đây với anh em. Và, cũng, với những người khách lạ đang kiều ngụ từ những nơi khác nhau trong nước, họp nhau lại với chúng ta vào sáng Chúa nhật, hiện có mặt ở đây. Chúng ta không có giáo phái. Và chúng ta chỉ nhóm nhau lại, những người tin vào Đức Chúa Trời nhóm lại với nhau để thờ phượng Chúa với nhau, và dâng sự cầu xin của chúng ta cho Đức Chúa Trời, xưng nhận tội lỗi của chúng ta với Ngài. Và mỗi Chúa nhật và mỗi ngày chúng ta đi qua một lò luyện tội, đó là, sự thanh tẩy linh hồn chúng ta bởi Đức Thánh Linh Ngài, cho sạch khỏi tội lỗi chúng ta, cố gắng sống tin kính hết sức như chúng ta biết thế nào trong thời đại hiện nay này, trông đợi sự hiện ra của Ngài vào bất cứ lúc nào. Và chúng ta trông đợi điều đó vào bất cứ lúc nào.

⁵ Bây giờ, chúng ta có một—một chương trình quan trọng ngày hôm nay. Chúng ta có những buổi nhóm trường Chúa nhật ở đây sáng hôm nay, và rồi tối nay chúng ta có một—một chương trình rất đặc biệt tối nay. Người bạn tốt của tôi, Anh Joseph Boze, mà, anh ấy không xa lạ gì với chúng ta ở đây, nhưng tôi tin gần như là lần đầu anh ấy từng thăm viếng hội thánh chúng ta. Đó là... Tôi luôn có hai hội thánh trên toàn thế giới mà tôi đi lại, mà tôi luôn luôn gọi là “những hội thánh kiểu mẫu,” và một trong đó là Anh Joseph Boze, Hội thánh Philadelphia ở Chicago, Illinois, và một cái khác là Anh Jack Moore, ở Shreveport, Louisiana. Tôi đã ở những hội thánh đó rất nhiều đến nỗi khi tôi về nhà từ chuyến hành trình truyền giáo người nào đó nói, “Đừng gọi Jeffersonville để gặp Anh Branham, cứ gọi đến Chicago. Nếu anh ấy không có ở đó, ồ, thế thì hãy gọi xuống Shreveport.” Tôi đã ở đó rất nhiều.

⁶ Joseph đã rời Chicago. Điều đó làm lòng chúng ta tan vỡ, lúc đầu, khi chúng ta nghĩ anh ấy phải rời Chicago, nhưng sau khi cầu nguyện chúng ta thấy đó là Đức Chúa Trời ban cho anh một sự kêu gọi. Và người bạn trẻ tuổi này của tôi bây giờ đã chiếu sáng trong công tác vĩ đại ở Tanganyika và Kenya và Uganda, và

anh ấy đang làm một công tác vĩ đại. Và chúng ta cảm thấy để giúp đỡ ủng hộ anh ấy bằng mọi cách mà chúng ta có thể trong những buổi nhóm này. Và tôi đang có kế hoạch, nếu là ý Chúa, vào tháng Giêng sắp đến này, được ở với anh trong những lớp học của anh ở khắp châu Phi đó, khi chúng ta tiếp tục đi vào Nam Phi từ những lớp học của anh. Và anh ấy sẽ nói với anh em nhiều hơn về điều đó tối nay trong bài nói chuyện của anh ấy với hội thánh. Anh ấy sẽ nói chiều—chiều nay khoảng, tôi đoán khoảng tám giờ, ngay sau khi sự sắp xếp ban đầu đã xong. Và rồi anh ấy chiếu một cuốn phim mà anh em khi xem sẽ vui, tôi tin chắc vậy. Và phim đó về những lớp học của anh ở châu Phi, và những gì Chúa đã làm cho anh chỉ trong một vài năm ngắn ngủi. Điều đó rất khích lệ với tôi để cho thấy những gì...để xem phim ấy, bởi vì nó cho thấy những gì Đức Chúa Trời có thể làm với một người mà sẽ tìm thấy ý chỉ và nơi đặt để của Ngài. Sau khi đã chờ đợi nhiều năm để tìm thấy nó, rồi bước đi trong đường lối mà Đức Chúa Trời đã chỉ cho anh ấy. Hãy mang theo trẻ em, phần đầu tiên của nó là phần rất ngắn.

⁷ Như anh em biết, Joseph, nhiều người trong anh em biết, là người khá hài hước. Và tôi đoán anh ấy nghĩ tôi đang nhìn xem bức hình của anh, vì thế anh đi ra ngoài một tối nọ và muốn chụp hình một con sư tử. Tại châu Phi ở đó, có nhiều sư tử. Vì vậy Joseph đi ra và chụp hình một con sư tử. Và tôi nghĩ nó là một con vật đáng yêu nhất. Sau khi sư tử mẹ đã giết một con thú, và chúng đã ăn thịt con—con thú, nó đã lột lớp da ra. Và bây giờ sư tử con của nó chạy theo đằng sau, cố gắng hành động giống như nó đang giết con vật một lần nữa, anh em thấy. Và tôi chắc chắn đảm trẻ sẽ thích thú về điều đó, tôi cho là vậy, năm hay mười phút của phần đầu cuốn phim đó. Vậy thì, hãy đến sớm.

⁸ Và tôi không được yêu cầu để nói điều này. Tôi không muốn nói nó. Joseph không biết gì về điều đó. Nhưng tôi nghĩ tối nay chúng ta sẽ bày tỏ sự cảm kích của chúng ta với Anh Joseph bằng cách tặng anh một món tiền dâng cho sứ mệnh truyền giáo của anh ở hải ngoại. Chúng ta tin rằng Đức Chúa Jêsus đang đến. Và—và nếu anh em đang để dành một ít tiền dâng cho việc truyền giáo, hay điều gì đó cho những nhà truyền giáo, hay điều gì đó

anh em thích, một sự góp phần với điều đó, anh em hãy đề tặng cho Joseph B-o-z-e, trong tối nay. B-o-z-e, đúng thế, phải không? Joseph Boze. Và ấy là...Tôi biết Anh Joseph như là một người bạn thân của tôi, bạn riêng tư, và biết điều đó sẽ đi vì Nước Đức Chúa Trời, theo như sự hiểu biết tốt nhất của anh ấy đối với Nó.

⁹ Và, vì vậy, trước khi chúng ta đi xa hơn, tôi muốn giới thiệu và để anh ấy nói vài lời ở đây. Tôi đã cố gắng đưa anh đến buổi nhóm sáng, và anh đã không muốn làm điều đó, vì vậy anh sẽ nói chuyện với chúng ta tối nay lúc tám giờ, vì đó là giờ anh muốn. Và máy chiếu phim, và màn hình sẽ được bố trí ở đây, cho buổi chiếu phim. Nhưng ngay bây giờ tôi muốn nói với hội thánh, và giới thiệu với hội thánh người bạn tốt và người anh em của tôi, Joseph Boze. Anh Boze.

[Anh Boze nói và chào mừng trong chín phút—Bt.]

Cảm ơn anh, Anh Joseph, thật là rất tốt. Xin Chúa ban phước. [Anh Branham và Anh Joseph Boze ôm và vỗ vai nhau—Bt.] Đây là một người Thụy Điển và một người Ireland, với nhau. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, Anh Joseph. Cảm ơn vì lời khen tặng của anh, Anh Joseph. Ấy là, tôi có thể nói giống như vậy về anh ấy. Vì thế cảm ơn Chúa vì công tác vĩ đại của anh ấy đang tiếp diễn tại châu Phi, và anh ấy sẽ nói chuyện với các bạn về điều đó nhiều hơn vào tối nay.

¹⁰ Và bây giờ tôi cảm thấy Billy đã lên đến và nói với tôi có Anh Neville hay ai đó...Âm—âm thanh nghe không được tốt ở phía sau. Hay là có thể...Các bạn đằng sau đó có thể nghe được không? Không, họ nghe không rõ lắm. Anh em điều chỉnh máy được không?

¹¹ Và tôi nghĩ, trong khi chúng ta chờ đợi anh ấy làm điều đó, tôi nghĩ cháu gái của tôi, Donna, đã có một cháu nhỏ...cô ấy và Teddy có một cháu nhỏ ở đây họ muốn dâng cho Chúa. Và vì thế, Donna, nếu cháu mang cháu nhỏ này đến đây bây giờ, tại sao... Và, chúng ta hãy xem, người chị chơi đàn piano ở đâu, người chơi đàn, cô ấy có mặt không?

¹² [Anh Edgar Branham nói, “Dùng một trong những mi-crô ở bên này, anh yêu quý.”—Bt.] Cái này đây à? [“Tốt lắm.”] Được rồi,

thưa anh. [“Mỗi người trong họ sẽ đến.”] Điều đó sẽ tốt lắm. Được rồi. Tôi đã có...Tôi đã đứng không đúng chỗ. Tôi nghĩ là chính tôi đã đứng sai vị trí.

¹³ Bây giờ, chúng ta có một bài hát ngắn mà chúng ta thường hát vào lúc này khi dâng con trẻ, đó là bài, “Mang chúng vào, mang những con trẻ đến với Chúa Jêsus.” Vậy thì trong...

¹⁴ Nhiều giáo hội rảy nước trên những em bé này, và điều đó được thôi nếu họ muốn làm thế, điều đó hoàn toàn đúng đối với tôi. Và những người khác có những cách mà họ, có lẽ, họ gọi là phép báp-têm, và nếu họ muốn gọi đó là phép báp-têm thì được thôi, đối với tôi.

¹⁵ Nhưng lời Kinh Thánh là những gì mà chúng ta cố gắng đi theo đúng cách Kinh Thánh dạy điều đó, chỉ giữ đúng như trong Kinh Thánh. Không có nơi nào trong Kinh Thánh, trong Tân Ước, ngoài việc người ta mang những con trẻ đến với Chúa Jêsus và Ngài đã chúc phước cho chúng, và phán, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, vì Nước Thiên đàng thuộc về những kẻ giống như những con trẻ đó.” Vậy thì, chúng ta làm cách đó. Mục sư và tôi đứng ở đó, mang đứa trẻ này lên và cầu nguyện dâng cho Chúa. Và rồi khi chúng...

¹⁶ Chúng ta cảm thấy rằng đứa bé không có tội lỗi, tội lỗi của nó không có gì hơn đó là nó được sanh ra trong tội lỗi. Hết thầy chúng ta đều sanh ra trong tội lỗi, hình thành trong tội lỗi, đến với thế gian lừa dối. Và, giờ đây, khi Chúa Jêsus đã chết ở Đồi Sọ, Ngài đã cất đi tội lỗi của thế gian. Thế thì đứa bé có thể đã được sanh ra, hay là nó có thể đã chết trước khi nó được sanh ra; hay là sanh ra trước khi nó đi vào giai đoạn chịu trách nhiệm về mình, nó không có tội lỗi. Đức Chúa Jêsus đã cất tội lỗi của thế gian đi. Nhưng sau khi nó đủ lớn và phạm tội, thế thì nó phải xưng nhận tội lỗi của mình và rồi chịu phép báp-têm để được tha tội mình, anh em thấy đó. Nhưng bây giờ, dĩ nhiên, nó còn quá nhỏ.

¹⁷ Bây giờ, chúng ta hãy hát bài thánh ca cổ rất tuyệt này nào, chúng ta hát nào. Tôi không biết liệu tôi có thể hát dẫn hay không.

Mang...vào, mang chúng vào,
Mang chúng vào từ những cánh đồng tội lỗi;
Mang chúng vào, mang chúng vào,
Mang những trẻ thơ đến cùng Jêsus.

¹⁸ Cháu bé tên gì? Teddy, Junior. Được rồi, thưa ông. Chúng ta rất vui mừng thấy cặp vợ chồng trẻ này ở đây sáng nay với bé Teddy xinh xắn này, và cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho cháu dồi dào, và ban cho cháu Sự sống Đời đời trong thế giới hầu đến, và được sống lâu tại đây. Tôi có thể nói về cháu chỉ một phút không? Đây là bé Teddy Arnold. Tất cả chúng ta đều biết Teddy ở đây, anh ấy là...một anh em của chúng ta ở tại hội thánh đây, đã cưới con gái của em trai tôi ở đây, là Donna. Và họ có một cháu bé này ở đây, một thành viên mới. Hãy suy nghĩ đây là cháu thứ hai của anh chị. Và cháu kia là một bé gái, đúng vậy không? Cậu bé trông rất sáng sủa. Tôi luôn luôn sợ tôi sẽ làm vỡ chúng khi chúng quá nhỏ, rất—rất xinh xắn như vậy, tôi chỉ sợ chúng sẽ bị vỡ.

¹⁹ Bây giờ các bạn có thể tưởng tượng một người mẹ mang con trẻ của mình giống như thế này đến với Chúa Jêsus không? Nếu Ngài ở đây sáng nay, con người giống như chúng tôi đang đứng, người mẹ này chạy nhanh đến với Ngài, muốn Ngài đặt tay Ngài trên đứa bé này và chúc phước cho nó. Tấm lòng của người cha sẽ nhảy nhót vì vui sướng. Chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đã ban điều này cho sự hợp nhất của họ và họ muốn dâng nó trở lại cho Đức Chúa Trời với lòng biết ơn Ngài ban nó cho họ. Chúng ta hãy cúi đầu.

²⁰ Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con đang cố gắng theo gương của Ngài. Khi những bậc cha và mẹ đem con cái của họ đến cho Ngài, Ngài đã đặt tay Ngài trên chúng và chúc phước cho chúng. Và giờ đây, lạy Cha trên Trời, đôi vợ chồng trẻ này đã được phước trong gia đình của họ, để nhận lấy cháu bé này, bé Teddy Arnold, Junior. Vì thế chúng con cầu nguyện, lạy Cha trên Trời, các ơn phước của Ngài cứ ở trên đứa bé. Chúng con đặt tay của chúng con trên nó để tưởng nhớ Ngài và lời hứa của Ngài với chúng con, rằng chúng con đặt tay chúng con trên dân sự để kỷ niệm về Lời vĩ đại của Ngài. Xin ban phước trên bé Teddy. Đức

Chúa Trời ôi, chúng con cầu xin Ngài sẽ ban cho cháu một cuộc sống dài lâu, mạnh khỏe. Cầu xin cho cháu sống để thấy sự Tái lâm của Chúa, nếu điều đó có thể được. Và chúng con cầu xin cho cha và mẹ cháu, xin cho họ được phước bởi sự nuôi dạy đứa con này. Và nếu còn có ngày mai, xin khiến cháu trở nên một nhà truyền đạo, của Phúc âm, Chúa ôi, và ban cho cháu những điều mà Ngài đã hứa với nhân loại, để cháu có thể có sự sống, và Sự Sống dư dật. Bây giờ chúng con dâng cho Ngài, bé Teddy Arnold, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²¹ Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị, Donna và Teddy, được sống lâu và nhiều ơn phước; và cho cháu, bé Teddy, bởi vì Ngài yêu thương cháu.

²² Ô, tôi nghĩ chúng quá đáng yêu, tôi...những cháu bé. Tôi yêu mến tất cả mọi người, nhưng tôi nghĩ trẻ con và, rồi, những người già, khi bạn về già. Một số ông cụ hay cụ bà đã đi suốt đường đời, và rất yếu đuối, và tôi nghĩ họ trông thật đáng thương, anh em biết đấy, và tôi nghĩ chúng ta không bao giờ nên...Thấy họ đang băng qua đường, ngừng lại. Điều gì sẽ xảy ra nếu đó là cha hay mẹ bạn? Hiểu không? Đó là cha mẹ của người nào đó, vì vậy hãy kính trọng họ. Và họ nói chuyện có thể chậm và kéo dài, và có thể nói những điều mà bạn không muốn nghe, nhưng, nên nhớ, bạn, cũng có thể già, ngày nào đó, vì thế hãy luôn luôn kính trọng họ.

²³ Còn những cháu nhỏ, ai có thể ngược đãi một trong những đứa trẻ kia? Nhân đây, các bạn không nên làm thế bao giờ. Các bạn biết, Chúa Jêsus đã phán, “Hãy coi chừng người chớ coi thường một trong những đứa trẻ này, vì các thiên sứ của chúng luôn đứng trước mặt Cha Ta ở trên Trời.” Nên nhớ, chúng có một thiên sứ bảo vệ. Khi bạn được sanh ra, thiên sứ đó ở cùng bạn suốt đời. Và bây giờ, rồi khi bạn được cứu, thì bạn có Đức Thánh Linh lúc đó, và Nó hướng dẫn bạn và chỉ đường bạn.

²⁴ Và bây giờ tôi đang nhìn bao quát trên cử tọa để thấy những người mà tôi biết. Và, nếu tôi không nhầm, tôi thấy một chị từ Chicago đến đây; mà khiến chị cảm thấy tự nhiên như ở nhà, được đại diện cho Chicago, Chị Peckinpaugh và tất cả những người cùng đi với chị ở đó. Chúng tôi vui mừng được thấy Anh

và Chị Cox ở đây sáng nay; và Charlie, Nellie, như chúng ta biết họ. Và gia đình Rodney ở đâu đây, tôi cho là vậy, Chị Cox. Và Anh Willard Crase, một trong những anh em mục sư truyền đạo của chúng ta ở đây. Và rất nhiều người khác mà tôi thật khó có thể gọi tên hết thấy được.

²⁵ Vui mừng được thấy Anh Evans và Chị Evans ở phía sau đó. Đó là người mà tôi đã nói với các bạn bị rấn chuông cần, và Chúa...Mời anh giơ tay lên hay làm dấu gì đó, Anh Evans, để họ thấy chỗ anh ngồi đó mà—mà...Chúng tôi đang câu cá, và một con rấn chuông đất cần anh ngay ở chân. Và tôi đã đặt tay trên anh và cầu nguyện cho anh, và thậm chí anh không hề đau nhức, hay không bao giờ làm gì hơn nữa với vết rấn cần sau đó. Và Kinh Thánh đã dạy, anh em biết, “Họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ giẫm lên đầu bọ cạp và rắn, và không điều gì sẽ làm hại họ được; và—và họ... trong Danh Ta, kẻ mà tin nơi Ta,” tất cả quyền năng và những gì họ sẽ làm, và vân vân, đã được ban cho chúng ta. Thế thì, ước gì anh em thật sự không sợ!

²⁶ Điều gì sẽ xảy ra nếu ai đó tặng bạn một chi phiếu và đã ký tên ở phía dưới, và nếu bạn mang chi phiếu đó trong túi mình suốt đời, nó—nó sẽ không ích gì cho bạn. Bạn phải lĩnh tiền mặt. Vì vậy, mọi lời hứa trong Kinh Thánh đã có Danh Chúa Jêsus đã ký ở dưới Nó. Ngân hàng của Thiên đàng chịu trách nhiệm, và tiền ký quỹ đã được gởi vào trên Đồi Sọ khi tội lỗi chúng ta được tha thứ, chúng ta được làm con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Và do đó đừng sợ khi nhận bất cứ món quà nào mà Đức Chúa Trời đã hứa. Chỉ nên nhớ, Ngài đã hứa điều đó và nó là của bạn.

²⁷ Tôi đã thấy Ngài làm tắt những ngọn lửa hùng, làm ngưng chảy máu, dập tắt sự hung hăng của—của ma quỷ, và đuổi các kẻ thù, và chữa lành bệnh ung thư, khiến người chết sống lại khi bác sĩ đang đứng ở đó, đã chết từ giờ này sang giờ khác, sống lại ngay với cuộc đời lần nữa. Tôi đã thấy điều đó trong chính chức vụ hèn mọn của chính tôi, hết lần này đến lần khác. Vì thế tôi đã thấy con thú hoang được thuần tính nằm xuống ngay cho đến nỗi nó không thể cử động, và mọi việc khác. Vì thế Ngài thật sự là...Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Ngài...Nếu Ngài đã là Đức Chúa

Trời, thì Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Và nếu Ngài—và nếu Ngài chưa bao giờ... Và nếu Ngài không phải là Đức Chúa Trời, thì Ngài không bao giờ là Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài phải là... Là Đức Chúa Trời, Ngài phải là vô hạn, Ngài biết mọi sự, Ngài phải là vô sở bất năng, mọi quyền năng, thông suốt mọi sự, hiện diện mọi nơi. Và, ồ, Ngài là Đức Chúa Trời công bình! Sự Trọn vẹn của sự trọn vẹn là Đức Chúa Trời.

28 Bây giờ, tôi không có ý định, thỉnh thoảng khi tôi dạy những lớp trường Chúa nhật này mất khoảng bốn giờ, Joseph à. Cách đây một vài Chúa nhật ở đây, tôi đã ở đây sáu giờ. Tôi không muốn làm các bạn hoảng sợ, đấy. Nhưng—nhưng tôi không có ý đó sáng nay; chỉ năm tiếng rưỡi. Không. Điều này chỉ...

29 Tôi có thể không ở với các bạn trong một khoảng thời gian ngắn lúc này, chúng tôi sẽ đi lên Virginia, hay là lên đến Carolina, và Bắc hay Nam Carolina, và rồi đến Duyên hải miền Tây, và lên Duyên hải miền Tây, rồi vào Canada và Alaska, và sau đó quay trở lại. Và có thể, ý Chúa, đi qua châu Phi và thăm Joseph, và đi xuống khắp Nam Phi lần nữa.

30 Và cách đây không lâu đã có một buổi nhóm lớn ở Nam Phi, khi mà nó đã làm thay đổi toàn bộ tiến trình của châu Phi chỉ trong vài giờ, khi Đức Chúa Trời, chỉ trong sự huyền diệu của Ngài, ở trang đầu những tờ báo đầy tràn những bài viết, toàn bộ trang thứ nhất và thứ nhì và trang thứ ba không có gì ngoài những bài báo về những buổi nhóm. Trước tiên đi vào đó, họ chỉ ra dấu từ chối, họ sẽ thậm chí không cấp xăng dầu cho một người chỉ vì anh ta sẽ đi đến buổi nhóm, không muốn bán xăng dầu cho người đó, nói, “Bất cứ người nào cuồng tín như thế!” Và ngày kế tiếp, sẽ sẵn sàng cấp cho người đó xăng dầu miễn phí. Hiểu không? Vì thế thật khác biệt, bạn thấy đó. Tôi...Việc gì đó xảy ra. Anh ấy đang nung nịu con thú con ở đó, bạn biết đấy, và nói với anh ấy, nói, “Anh đi đâu?”

Anh ấy đáp, “Tôi đi xuống Johannesburg.”

Nói, “Ồ, anh là một nhà kinh doanh à?”

31 Nói, “Không, tôi xuống dự buổi nhóm, của Anh Branham.”

³² Nói, “Cái gì?” Nói, “Trông anh có vẻ là một người sáng sủa lắm mà.”

³³ Anh ấy nói, “Ồ,” nói “tôi là một tín đồ Đấng Christ. Tôi sẽ xuống đó dự nhóm.”

Anh ta nói, “Cứ lái xe đi chỗ khác và kiếm xăng của anh.”

³⁴ Và vì thế ngày hôm sau, trở lại, đó là lần duy nhất ngừng lại giữa nơi đó và Transvaal, vì thế anh phải đi xuyên qua đó, anh ngừng lại ở trạm xăng kế tiếp ở dưới đó. Và gã đó chạy ra và gọi anh lại, nói, “Hãy đến đây. Hãy đến đây.” Ở hết thấy các trang đầu và trang thứ nhì, và vân vân, đầy đầy về điều đó, những gì Chúa chúng ta đã làm. Và vì vậy chúng ta biết ơn vì điều ấy.

³⁵ Bây giờ, chỉ dành cho một sự nhóm lại ngắn ngủi với nhau, bất cứ người nào trong các bạn đến dự, báo cho bạn bè của mình biết, bây giờ chúng ta đang ở Cow Palace. Nó là một sự trưng bày thú nuôi lớn, thú nuôi miền tây ở Duyên hải phía Tây, tại South Gate. Vì thế một số bạn giống như tôi, mà thích những khẩu súng, tôi sẽ đi qua Nhà máy Weatherby ở đó, và hãy đi với tôi nếu các bạn muốn, nếu các bạn ở khu vực gần đó. Và vì vậy chúng ở ngoài trời trong nhiều nơi vào ban ngày, bạn có thể đi đến Đảo Catalina, bạn biết nó tuyệt như thế nào rồi. Và đàn ông các anh, các bà với con cái của mình, Disneyland. Và ông ấy, cũng là một trong những thành viên của nhóm, vì thế hãy tham gia ngay. Các bạn, tôi biết các bạn sẽ có một thời gian vui thú. Và, trên hết, cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ mở mắt những người không tin và biến cải họ đến với Đấng Christ.

³⁶ Bây giờ chúng ta sẽ đọc chỉ vài Lời ra từ Kinh Thánh ở đây, vì tôi thích làm điều này. Và sau đó tôi có một số câu Kinh Thánh được viết ra đây, trong này, và một số ghi chú mà tôi sẽ giảng vào sáng hôm nay, trong một khoảng thời gian ngắn, nên nhớ buổi nhóm tối nay. Và rồi tôi cũng muốn nói với các bạn tất cả những gì đã xảy ra tuần này trong những buổi nói chuyện riêng, và vân vân, nhưng tôi không có thì giờ. Và tôi để ý một số người trong số họ đang ngồi đây sáng nay, vẫn chờ đợi những cuộc phỏng vấn kia, từ bên ngoài thành phố. Chúng tôi sẽ cố gắng gặp họ tuần này, thật nhanh như...cố gắng để sắp xếp mọi việc đang chờ đợi ở đây, dù sao đi nữa, trước khi chúng tôi rời khỏi.

³⁷ Bây giờ chúng tôi muốn lật ra trong Phúc âm, tới Mác 16, chương thứ 16 của Tin lành Mác. Và đề tài hôm nay của tôi, về điều này, là *Sự Truyền Bá Phúc Âm Thời Kỳ Cuối Cùng*. Và chúng ta hãy bắt đầu đọc Mác 16, khoảng câu thứ 14.

Và sau đó Ngài hiện ra cho mười một sứ đồ đang khi ngồi ăn, mà quở trách họ vì sự không tin và lòng cứng cổ của họ, vì họ chẳng tin những kẻ từng thấy Ngài sống lại.

Và Ngài phán cùng họ rằng, Hãy đi khắp thế gian, giảng phúc âm cho mọi người.

Ai tin và chịu phép báp-têm, sẽ được rỗi;...ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt.

Và những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: Lấy Danh Ta họ sẽ trừ quỷ; họ sẽ dùng tiếng mới mà nói;

Và họ sẽ bắt rắn trong tay; và nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ họ đặt tay họ trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ được lành.

Vậy sau khi Chúa đã phán như vậy với họ rồi, thì Ngài được đem lên trời, và ngồi bên hữu Đức Chúa Trời.

Và họ đi ra, và giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với họ,...lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững đạo. A-men.

³⁸ Có rất nhiều điều có thể nói về điều này. Đây là mạng lệnh cuối cùng Chúa đã ban cho Hội thánh.

³⁹ Tôi...chợt nhìn xuống ở đây. Tôi đang cố gắng nghĩ...Anh West, tôi đang cố gắng nhớ tên anh cách đây một lát, đang ngồi đó từ Georgia đến. Và tôi thậm chí không thể nhớ tên anh là gì, cách đây chỉ một lát. Một anh em khác đang ngồi ở đó, tôi không thể nhớ tên anh ấy. Và rất nhiều của...Anh em hiểu tôi đang cố gắng không coi nhẹ việc biết một ai, nhưng họ thật sự...Tôi không thể nhớ tên của họ vì trong trí tôi thật quá đầy những tên.

⁴⁰ Bây giờ chúng ta đang nghĩ đến việc truyền bá phúc âm ở thời kỳ cuối cùng. Và bất cứ ai mà muốn, đều có thể đọc báo, và có thể đọc...Bầu trời đen tối và đang tối sầm lại, và những đám mây đang kéo đến, và—và biết rằng chúng ta sắp sửa có một cơn

mưa, có thể cảm thấy điều đó trên không trung, và thấy những đường chớp vĩ đại từ xa, và ánh sáng lóe lên và đẩy ra cơn gió, biết rằng chúng ta sẽ có một cơn bão, chẳng bao lâu nữa sẽ có một cơn mưa. Bất cứ ai có thể đọc báo và thấy những tình cảnh của dân tộc, các quốc gia, nhận thức rõ những điều sắp xảy ra. Khi bạn thấy một người sẵn sàng đánh nhau, với người khác, và họ tranh cãi, bằng tất cả các loại vũ khí các loại và đại loại như vậy để chiến đấu, và không có sự đồng ý, đá văng giày của họ và đập vào bàn làm việc và mọi thứ ở tại hội nghị của họ, bạn biết điều gì đó sắp xảy ra. Và điều đó mang đến cho mọi người cảm giác có điều gì sắp xảy ra. Thế giới, như chúng ta gọi nó, vũ trụ, thế giới bên ngoài, cảm thấy rằng có sự hủy diệt sắp đến, hay nói như một thời đại nguyên tử sắp bùng nổ.

⁴¹ Tín đồ Đấng Christ biết đó là sự Đến của Chúa. Hiểu không? Có một bầu không khí như vậy. Điều đó tùy thuộc vào những gì bạn đang nhìn, vì Chúa của chúng ta đã nghiêm khắc bảo chúng ta đúng những gì sắp xảy ra vào lúc đó, và chúng ta không biết phút hay giờ nào, nhưng biết rằng chúng ta đang gần kề một việc gì đó bây giờ.

⁴² Như tôi đã nói ở đây trước kia, một ngày nọ đang nhìn một con chiên ở Phi châu, ra khỏi ràn, và nó đã—nó đang gặm cỏ rất bình yên, và đột nhiên nó trở nên hoảng sợ. Và tôi tự hỏi có việc gì xảy ra với con vật nhỏ bé đó. Và bạn biết một con chiên không thể tìm được đường trở về bất cứ nơi nào nó ra đi, nó bị lạc hoàn toàn. Đó là lý do Đức Chúa Trời ví sánh chúng ta như chiên, đấy, khi chúng ta đi lạc, chỉ có một người duy nhất có thể đem chúng ta trở về, là Đấng Chấn Chiên. Và con chiên nhỏ bé này đang kêu be be, và nó đã đi lang thang ngoài bầy. Và tôi để ý, trong đồng cỏ, con đường bên dưới, con chiên nhỏ không thể thấy nó. Một con chiên hay con cừu không đánh hơi được kẻ thù như những con vật khác, như con nai hay một số con gì giống như thế, nhưng nó—nó có thể cảm thấy sự chết đó đang gần kề. Và có một con sư tử lên đến, đang đến dễ dàng. Nó có thể ngửi thấy mùi con chiên, vì thế nó đang đến, anh em thấy, để gấp lấy chiên. Và con chiên nhỏ bé bắt đầu hoảng sợ, và anh em không

thể biết lý do tại sao, nhưng đó là cái chết đang ẩn nấp quá gần đến nỗi nó hoảng sợ.

43 Và thế—thế giới ngay bây giờ ở vào tình trạng loạn thần kinh như vậy đến nỗi họ sẽ lái xe xuống đường chín mươi dặm một giờ, để ngồi trong tiệm bia và uống hai giờ trước khi họ về nhà. Và nó là một sự tấn công dữ dội của...

44 Nói với một người nào đó, ồ, chao ơi, họ nổi nóng! Như tôi đã nói một tối nọ ở một đèn tạm, và về việc đi đến bệnh viện ở bên ngoài đây để cố gắng nhận được những cú điện thoại của Anh Neville. Và mỗi lần tôi nói với cô y tá hay một bác sĩ, họ ngắt lời quý vị, “Tôi không biết gì về điều đó!”

45 Ồ, tôi nghĩ, “Việc gì vậy? Mọi người cứ để áp lực thoát ra, tôi đoán vậy.” Nhưng, bác sĩ, những nhà tâm lý đang chữa bệnh cho những nhà tâm lý.

46 Vì vậy, nhưng có một cách để ra khỏi, đó là Đấng Christ. Vậy thì, Cơ-đốc nhân không nên ở trong tình trạng đó. Chúng ta nên vui sướng, chờ đợi sự Chúa đến, vì nó gần rồi. Chúng ta có thể cảm thấy luồng gió mát của Đồi Sọ. Khi chúng ta nhìn xuống và thấy Đức Chúa Trời của Thiên đàng Đấng đã hứa, và chính những điều mà Chúa Jêsus đã thực hiện trong đời sống của Ngài, hứa sẽ trở lại vào những ngày sau rốt, và tại đây chúng ta thấy nó. Đó là gì? Đó là hơi thở của sự làm tươi mới, giống như cơn mưa đang đến. Hiểu không? Chúng ta biết sự cứu chuộc gần kề. Hiểu không? Điều gì đó sắp xảy ra. Bây giờ, thế gian không thấy điều đó. Họ cười vào nó, bởi vì giống như họ đã làm trong những thời khác. Nhưng chúng ta biết rằng điều đó đang đến gần.

47 Và đó là lý do tôi chọn đề tài này ngày hôm nay, cho sứ điệp cuối cùng của tôi trong thời gian ngắn dành cho đèn tạm, về sự truyền bá phúc âm thời kỳ cuối cùng. Và khi chúng ta làm công tác truyền giáo hay truyền giáo ở nước ngoài, bằng Lời Đức Chúa Trời, chúng ta biết chúng ta luôn luôn ở trong ý chỉ của Đức Chúa Trời, bởi vì mạng lệnh đầu tiên của Đức Chúa Jêsus với hội thánh Ngài là “Hãy đi ra và giảng Phúc âm.” Mạng lệnh cuối cùng này là giảng Phúc âm.

⁴⁸ Lần đầu tiên Ngài đã truyền lệnh cho bất cứ người nào giảng dạy Lời và đi khắp đất nước, Ngài phán, “Hãy chữa lành người đau, khiến kẻ chết sống lại, đuổi quỷ; như các người đã nhận không, thì hãy cho không.” Tin lành Ma-thi-ơ, chương thứ 10, sai đi ra bảy mươi môn đồ, từng đôi một. Đó là mạng lệnh đầu tiên Ngài ban cho Hội thánh Ngài.

⁴⁹ Bây giờ, mạng lệnh cuối cùng Ngài ban cho Hội thánh Ngài ngay trước khi Ngài được tiếp nhận lên miền Vinh hiển, Ngài đã phán, “Các người hãy đi khắp thế gian.” Ngài thật sự đã sống lại từ kẻ chết. Và nhiều người trong họ đang ngồi với nhau, và Ngài quở trách họ về sự cứng lòng của họ, bởi vì sự không tin của họ, mà đã không tin họ đã thấy Ngài sau khi Ngài đã sống lại. Đấy, họ đã có một lời chứng rằng họ đã thấy Chúa. Và những người khác đã không tin điều đó, và Ngài quở trách họ vì sự cứng lòng của họ. Họ đã không tin những người này đã thấy Ngài không chết, “Ngài sống!”

⁵⁰ Ngày nay cũng vậy, khi bạn thấy công việc Ngài. Bây giờ, chúng ta đã thấy và đang làm chứng về sự hiện ra của Chúa. Lúc này nên nhớ, sự hiện ra và sự đến là hai từ khác nhau, xuất hiện và sau đó đến. Bây giờ là sự đang xuất hiện, Ngài đã hiện ra trong những ngày sau rốt này rồi. Ngay tại đây với chúng ta trong vài năm qua. Vậy thì, đó là dấu hiệu sự Đến của Ngài. Ngài đang hiện ra trong Hội thánh Ngài, ở hình thức của Đức Thánh Linh, tỏ cho thấy đó chính là Ngài, bởi vì con người không thể làm những điều này mà bạn thấy Đức Thánh Linh làm, vì thế đó là sự hiện ra của Chúa. Bây giờ nên nhớ, điều đó nói về hai chỗ, “sự hiện ra” và “sự đến.”

⁵¹ Bây giờ, Ngài quở trách họ vì sự cứng lòng của họ, vì họ không tin những người đã chứng kiến điều đó. Tôi tin Ngài sẽ làm giống như vậy ngày hôm nay. Sau khi chúng ta...Họ có...họ đã không tin lời làm chứng của những người kia, và Ngài đã quở trách họ vì điều đó. Và rồi Ngài ủy thác cho họ phải đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người, và Ngài thường ở cùng họ cho đến khi kết thúc, đến khi tận thế. “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.”

⁵² Bây giờ, ngày nay, chúng ta cố gắng lấy Lời được viết ra cho chúng ta trong hình thức thư tín, hình thức tín điều và vân vân, đến khắp thế giới. Và đã có những nhà truyền giáo đi khắp mọi nơi. Nhưng chúng ta đã làm gì khi chúng ta đến đó? Một thổ dân không thể đọc tên của mình, đang giữ một truyền đạo đơn trong tay. Anh ta không biết gì về nó hơn bàn tay phải và tay trái của mình. Nhưng khi Chúa Jêsus đã phán, “Hãy đi và giảng Phúc âm,” Ngài không bao giờ phán “hãy dạy Lời.” Ngài phán, “Hãy giảng Phúc âm!” “Và Phúc âm đã đến không chỉ bằng Lời, nhưng qua sự bày tỏ của Lời,” vì cách duy nhất nó có thể được thực hiện là làm lời hứa của Ngài ứng nghiệm.

⁵³ Một gã nào đó có thể đọc điều đó giống như theo William Jennings Bryant, khi ông đang tranh luận với Darrell về đạo đức học của Darwin. Hiểu không? Ông ta có thể chỉ nói những gì Darwin đã nói. Và William Jennings Bryant có thể nói những gì Kinh Thánh đã nói. Đó là sự tranh luận. Nhưng, trong trường hợp này, Đức Chúa Trời đến giữa dân sự và chứng minh rằng Lời Ngài được bày tỏ. Và cách duy nhất anh em có thể làm điều đó, không phải bằng truyền đạo đơn, nhưng bằng Đức Thánh Linh đang làm việc qua anh em. Đời sống của anh em trở nên đời sống của Ngài. Ngài ở trong anh em.

⁵⁴ Những người ngoại đạo, khi họ thờ lạy hình tượng của họ, họ nằm sấp mình trước hình tượng, và tin rằng hình tượng nói chuyện lại với họ, thần đó, thần của họ quay lại, đến trong hình tượng này và nói trở lại qua họ. Vậy thì, điều đó thật sự trái ngược, quay quanh Đức Chúa Trời là thế nào. Đức Chúa Trời không giải quyết với những thần tượng. Anh em là công cụ của Ngài. Anh em tự sấp mình trước Đức Chúa Trời, và Ngài đến trong anh em và nói ra với dân sự. Đó là sự khác nhau. Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống cho một người sống, không phải là một Đức Chúa Trời chết với một thần tượng chết. Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống đối với con người sống. Và anh em trở nên những nhân chứng của Ngài, là những gì Ngài phán ở đây.

⁵⁵ Đó là bây giờ, để ý, nhiều người nói rằng điều đó chỉ dành cho các sứ đồ. Ngài phán ở đây, “Hãy đi khắp thế gian và giảng

Phúc âm này cho mọi người, và” (liên từ) “những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.”

⁵⁶ Bây giờ, ngày nay, chúng ta nói một thuộc viên giáo hội tốt bắt tay với mục sư, để tên người đó từ Giám Lý qua Báp-tít, hay là Báp-tít qua Giám Lý, hay đại loại như vậy, và sống một đời sống khá tốt. Bây giờ, những nhà truyền giáo chúng ta, chúng ta thấy những người ngoại giáo kia sống cuộc sống mà những người Mỹ này, những người gọi là Cơ-đốc nhân, không thể so sánh được bằng bất cứ cách nào. Hiểu không? Vì thế nếu thật sự một cuộc đời tốt là tất cả để được tính đến, thì họ cũng được cứu như những người còn lại, bằng thần tượng. Đạo đức của họ sẽ làm cho chúng ta ghê tởm cho tới khi chúng ta sẽ không có cơ hội để đứng trong sự hiện diện của họ, đúng thế, và những hành động của họ. Nhưng không phải là thế.

⁵⁷ Chúa Jêsus phán, “Người phải được sanh lại.” Để được sanh lại, hãy để chính anh em hành động và chết đi, rồi Thánh Linh của Đấng Christ đến trong anh em. Rồi anh em không còn là của anh em nữa; chính Đấng Christ ở trong anh em, đấy, Đức Thánh Linh. Phao-lô đã nói, “Tôi chết hằng ngày; song tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi.” Thấy đó, Đấng Christ!

⁵⁸ Và nếu tôi nói với anh em linh của John Dillinger ở trong tôi, thì tôi sẽ có những khẩu súng ở đây và là một người sống ngoài vòng pháp luật, bởi vì linh của—của anh ta ở trong tôi. Nếu tôi nói với anh em linh của một nghệ sĩ, anh em sẽ mong tôi vẽ bức tranh của một nghệ sĩ.

⁵⁹ Nếu tôi nói với anh em tôi là một Cơ-đốc nhân, và Linh của Đấng Christ ở trong tôi, hay trong anh em, thì chúng ta làm những công việc của Đấng Christ. Chúa Jêsus phán, trong Tin lành Giảng, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.” Thế thì Ngài phán ở đây, “Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.”

⁶⁰ Bây giờ, qua thời đại, đã có lần những dấu hiệu này không đi theo những tín đồ. Đúng thế. Nhà tiên tri đã nói về điều đó, và ông nói về điều đó trong Xa-cha-ri, ông nói, “Ấy sẽ là một ngày mà chẳng phải ngày chẳng phải đêm, song buổi chiều sẽ có sự sáng.”

⁶¹ Bây giờ, mặt trời mọc ở phương đông và lặn ở phương tây. Nó không thay đổi, nó cũng là một mặt trời đó. Bây giờ khi Đức Thánh Linh đến, Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, Ngài đến từ phương đông, trên những người phương đông. Sẽ là một ngày... như nó đã đi qua đi lại, như nền văn minh đã đi theo mặt trời, từ phương đông đến phương tây, và bây giờ chúng ta ở Bờ biển phía Tây. Chúng ta đi xa hơn, chúng ta trở lại phương đông. Vì thế, ờ, mọi vật bao hàm sự Đến của Ngài. Chúng ta ở thời đại cuối. Mọi sự cho thấy rằng tất cả chấm dứt.

⁶² Bây giờ, vậy thì nhà tiên tri đã nói (Và không một lời tiên tri nào có thể được, sẽ được thông giải cách cá nhân, như Chúa Jêsus đã phán; Nó đúng hoàn toàn những gì Nó nói.): “Buổi chiều sẽ có sự sáng.” Thế thì cũng Con đã giảng trên dân sự ở phương đông và bày tỏ những công việc của Ngài và những ơn phước của Ngài, điều đó đã được nói tiên tri rằng sẽ là một ngày âm đạm; chẳng phải ngày chẳng phải đêm, đó là một ngày u ám, mà như mờ mịt. Và anh em không thể thấy mặt trời, nhưng tuy nhiên mặt trời vẫn đủ sáng. Điều gì đó giống như ở bên ngoài lúc bấy giờ, có lẽ hơi tối hơn một chút. Và chúng ta có đủ ánh sáng để gia nhập giáo hội và ghi tên chúng ta vào những cuốn sổ, và vân vân, nhưng lúc chiều tối cũng quyền năng vĩ đại đó của Đấng Christ sẽ giảng trên Hội thánh Ngài thật đúng như nó đã trở lại trên phương đông. Ở phương tây nó sẽ giống như vậy. Vì thế đó là lý do tôi muốn nói về sự truyền bá phúc âm thời kỳ cuối cùng.

⁶³ Mỗi thời đại đã có sứ điệp của nó và những sứ giả của nó. Xuyên suốt qua mọi thời đại, mỗi thời đại đã mang sứ điệp của nó với một sứ giả. Đức Chúa Trời, trong mọi sự phân chia thời đại, đã gửi đến một người nào đó được xúc dầu bởi Đức Thánh Linh, để mang Sứ điệp của Ngài đến cho thời đại đó, mọi lúc.

⁶⁴ Bây giờ, chúng ta có thể bắt đầu trở lại, đi ngược lại điều đó chỉ một chút. Ngay từ lúc ban đầu, Đức Chúa Trời đã là Sứ giả lúc ban đầu, để phán với A-đam và Ê-va, “Người chỉ nên ăn *cái này*, nhưng người không nên ăn *cái này*.” Đó là Sứ điệp. Và khi con người bước qua Sứ điệp của thời đại, nó mang sự chết và sự hỗn loạn đến cho toàn thể nhân loại. Vậy thì, đó là điều Sứ điệp

muốn nói. Và nên nhớ rằng nó không chỉ là sự phủ nhận hoàn toàn về những gì Đức Chúa Trời đã phán, mà Ê-va đã tin, nhưng nó đã lấy đi những gì Đức Chúa Trời đã phán và rửa sạch điều đó, hay là—hay là chỉ hiểu sai ý nó một chút, chỉ thêm vào Nó một chút, hay lấy đi một chút khỏi Nó.

⁶⁵ Đó là nguyên nhân mà tôi tin rằng Lời là Lẽ thật. Nếu tín điều của chúng ta và các giáo phái của chúng ta không hoàn toàn đến với Lời, vậy thì sai. Và nếu Đức Chúa Trời không cho phép, và Lời Ngài quá quan trọng, chỉ trích dẫn sai một từ của Nó đã gây ra tất cả mọi thứ, mọi sự chết đã từng xảy ra, mọi sự đau khổ, mọi tiếng khóc trẻ thơ, mọi tiến trình tang lễ, mọi ngôi mộ trên sườn đồi, mọi xe cứu thương kêu inh ỏi, mọi dòng máu từng đổ ra, tất cả những thời đại xưa và sự chết đói và tình trạng bất an mà chúng ta đã có, chỉ vì Lời của Đức Chúa Trời bị kể là sai, đã gây ra tất cả điều này, Ngài sẽ tha thứ điều đó vào lúc cuối cùng nếu chúng ta lại kể sai Nó lần nữa không?

⁶⁶ Vì thế, bạn thấy đó, đạo Cơ-đốc là một điều quan trọng. Nếu nó được trả giá bằng tất cả sáu ngàn năm rắc rối này, bởi vì một Lời bị lạm dụng, vậy thì chúng ta sẽ không trở lại với một Lời lạm dụng khác. Nó phải là chính xác với Lời, với sự thông giải không phải của bất cứ người nào, mà thật sự đúng những gì Lời dạy! Vì thế nhiều người sẽ hiểu nhau và họ nói nó có nghĩa này, rồi họ sẽ đồng ý, và những người khác sẽ nói nghĩa này. Nhưng Nó nói, “Chính là Đây!”

⁶⁷ Nếu Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế gian bằng giáo hội, thế thì nó là giáo hội nào? Nếu Ngài sẽ phán xét nó bằng một dân tộc, dân tộc nào được chọn? Ngài sẽ phán xét thế gian bằng Lời, là Kinh Thánh. Vì, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Đó là Đấng Christ, là Lời Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, đã phán qua con người.

⁶⁸ Bây giờ, trong Sách Khải huyền, Ngài phán, “Nếu kẻ nào bớt một Lời ra từ đây, hay thêm một lời vào Nó, thì cũng sẽ bị cất lấy, phần người đó, ra khỏi Sách Sự Sống.”

⁶⁹ Vì thế anh em thấy nó không chỉ, “Ồ, tôi tin *điều này*, nhưng tôi không biết về *điều đó*.” Anh em phải tin hết cả Nó. Có thể

anh em không có đức tin để đương đầu với Nó, nhưng đừng cố đứng trong đường lối của một người nào khác.

⁷⁰ Tôi thường nói tôi mong tôi có đức tin, khi cuộc sống tôi chấm dứt, để đi như Hê-nóc, không phải chết, nhưng chỉ đi dạo vào chiều tối và trở về nhà với Đức Chúa Trời. Tôi thích làm điều đó. Nhưng nếu tôi không có loại đức tin đó, tôi sẽ không đứng trong đường lối người khác mà có đức tin loại đó. Hiểu không?

⁷¹ Bây giờ, chúng ta đang ở vào lúc chiều tối. Và những sứ giả được gởi xuống qua thời đại...Chúng ta thấy rằng lúc ban đầu khi một sứ giả được sai đi, hiểu—hiểu sai Lời Ngài hoặc là nghi ngờ một Lời, điều đó là sự tiêu hủy toàn bộ và sự chia cách Đờ Đờ với Đức Chúa Trời, hiểu sai Lời của sứ giả đó. Và Sứ giả đầu tiên là Chính Đức Chúa Trời. Và...Mọi sứ giả khác được Đức Chúa Trời phán qua con người, vì, mà là Lời của Đức Chúa Trời, vì không có người nào lúc đó cho Ngài nói qua nhưng chỉ có một người Ngài đang nói chuyện với. Nhưng từ khi Ngài làm nên con người và cứu chuộc con người, chính Đức Chúa Trời đã phán qua con người. Ngài không dùng sự—sự trung gian của—của bất cứ thiết bị máy móc nào, nhưng trung gian của con người, một con người đã từ bỏ và dâng hiến cho Đức Chúa Trời.

⁷² Bằng cách nào chúng ta có thể mang nó xuống qua những nhà tiên tri, và Sam-sôn, và tiếp tục xuống cho đến chính thời đại hiện nay này. Luôn luôn là một cá nhân với Đức Chúa Trời. Bây giờ, mỗi thời đại, tôi đã nói, có sứ điệp của nó và sứ giả của nó. Bây giờ chúng ta lấy một thời đại khác sau thời đại Ê-đen, ngay khi có một bối cảnh nhỏ. Vậy thì, sau thời đại Ê-đen đến thời đại Nô-ê. Lúc bấy giờ khi thế gian...chúng ta đã...Tôi đã nói tại đền tạm Clarksville đêm nọ, về đề tài dấu hiệu thời đại cuối cùng. Và rồi tối hôm khác, tối thứ Năm, về được nhận dạng với Chúa Jêsus. Và bây giờ sáng nay về những nhà truyền bá Phúc âm thời sau rốt, sự truyền bá Phúc âm, tôi xin lỗi.

⁷³ Bây giờ, ngay trước khi sự hủy diệt trước thời đại hồng thủy và thời đại nước lụt, ồ, chúng ta thấy họ đã có một nền văn minh lớn hơn chúng ta có ngày nay. Tôi tin là họ đã kiểm soát năng lượng nguyên tử. Tôi nghĩ rằng đó là những gì đã làm lung lay thế giới khỏi quỹ đạo của nó. Tôi đã đứng trong những Cảnh đồng

Băng giá nước Anh; đào sâu xuống năm trăm bộ, mang ra những lá cọ, ở nơi đó thường dùng lá cọ, và cách đây nhiều trăm năm. Và chúng ta đã được dạy dỗ và biết rằng thế giới đứng thẳng. Nhưng, và họ đã có máy móc như vậy và một nền khoa học như vậy đến nỗi họ có thể xây dựng kim tự tháp, tượng nhân sư, vân vân, đến nỗi chúng ta không thể tái tạo lại ngày nay. Chúng ta không có cơ cấu máy móc để nhắc lên những khối đá kia xa như thế, đấy, trừ phi nó sẽ thuộc về nguyên tử; năng lượng xăng sẽ không làm điều đó, và điện năng sẽ không làm được điều đó. Nhưng nó là thời đại khác thông minh nhiều hơn thời đại của chúng ta.

⁷⁴ Và trong thời đại đó, Đức Chúa Trời đã kêu gọi một người tên là Nô-ê, chỉ là một con người bình thường, một nông dân, bởi vì ông được thấy là tin kính trong thế hệ của mình. Và Đức Chúa Trời giải quyết với một người đó về vấn đề “dựng một con tàu,” bởi vì, tội lỗi, chúng ta để ý rằng trong thời đó “Các con gái của—của loài người,” Kinh Thánh đã nói, “thấy...các con trai của Đức Chúa Trời thấy các con gái của loài người.”

⁷⁵ Bàn cãi về điều đó, chỗ mà nhiều tác giả nghĩ rằng đó là các con trai của Đức Chúa Trời là những thiên sứ sa ngã đã ép chính mình trở thành linh. Tôi không hiểu làm sao một người có thể nghĩ điều ấy. Điều đó khiến hắn trở thành một người sáng tạo, làm cho Sa-tan trở nên một người sáng tạo. Sa-tan không phải là người sáng tạo, Sa-tan là kẻ hư hỏng của sự sáng tạo, đấy, tất cả chỉ có thế. Một lời nói dối chỉ là một sự thật bị nói sai. Tội ngoại tình là hành động đúng bị hiểu sai trật. Hiểu không? Và đó chính xác là tội lỗi. Sa-tan không thể sáng tạo, hắn chỉ có thể bóp méo những gì đã được tạo dựng.

⁷⁶ Vì thế chính là những con trai của Đức Chúa Trời, là những người con trai của Sét từ dòng dõi của Đức Chúa Trời, qua A-đam; và các con gái của Ca-in, dòng dõi Sa-tan, “Và khi họ thấy con gái loài người xinh, đẹp.”

⁷⁷ Và chúng ta để ý ở đó, đưa ra những bức tranh giống như cách đây vài năm, người ta nói cách đây vài trăm năm, cách mà vẻ đẹp của phụ nữ đã đẹp quá vẻ đẹp của phụ nữ trước đây. Nếu anh em đọc trong Sáng thế ký 6, anh em sẽ thấy một bức tranh

xinh đẹp của nó ở đó. Họ xinh đẹp. Và phụ nữ ngày nay xinh đẹp nhiều hơn trước đây. Chính là vì y phục của họ và khuynh hướng hiện đại của họ. Điều đó là những gì làm họ nổi bật.

78 Tôi có một bức tranh của Pearl White, là khi Scott Jackson đã giết nàng, đâm con dao vào ngực nàng, người tình bí mật, và đất nước vĩ đại đã bị rung động với bài hát về Pearl White. Cô được cho là người đàn bà đẹp nhất trên thế giới trong những ngày đó. Ô, cô ta sẽ là một thánh tích trên đường phố ngày nay, đối với một số phụ nữ này.

79 Hay là, đi trở lại với thời của Clara Bow, khi cô ta lần đầu tiên bắt đầu vụng về về sự lắc lư nghiêng ngã người mang những đôi vớ dưới đầu gối, và nói, “Hãy lắc lư, hỡi cô gái nhỏ, hãy lắc lư.” Tôi nhớ điều đó vào thời thơ ấu của tôi. Và lấy bức hình của Clara Bow và so sánh nó với những vẻ đẹp ngày nay. Hiểu không?

80 Và đó là dấu hiệu của thời sau rốt. Chúa Jêsus đã phán, “Nhu việc đã xảy ra trong thời Nô-ê thế nào, cũng sẽ như vậy trong sự đến của Con người.” Và họ liên tục tự cởi bỏ áo quần. Đó là gì? Những con gái của Ca-in. Đó là lý do chúng ta bị coi như những người kỳ cục và cuồng tín khi chúng ta cố gắng giảng giải và nói về lễ thật Phúc âm về điều đó. Nhưng người ta không ngớt tự làm cho mình đổi bại và tiến hành ngay trên đường phố và—và hành động theo cách họ làm, và không nhận biết rằng họ sẽ trả lời trong Ngày Phán xét. Bây giờ, phụ nữ ăn mặc không đúng, khêu gợi, và có thể quý vị có thể là trong trắng như hoa huệ với chồng mình, hay với người tình của quý vị, bạn trai của quý vị, nhưng khi tội nhân đó đi ngang qua đường và nhìn vào quý vị và quý vị ăn mặc cách đó, người đó sẽ ham muốn quý vị vì chính quý vị đã tự phơi bày cho anh ta trong cách đó.

81 Không phải là những đứa trẻ cần trần roi, mà chính là cha và mẹ, vì để chúng làm như thế. Điều đó, không phải sự phạm tội của những đứa trẻ chưa đến tuổi vị thành niên, mà chính là sự lơ là nhiệm vụ của những người làm cha mẹ. Và tôi nghĩ nhiều về sự chệnh mảng bực giảng, vì người ta cứ để cho họ được chấp nhận và không nói gì về điều đó, trong khi có nói về điều đó ở trong Lời.

⁸² Bây giờ, bây giờ Kinh Thánh, Chúa Jêsus phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn, thì đã,” thì quá khứ, “phạm tội tà dâm với nàng trong lòng của mình, rồi.” Và khi tội nhân đó đi đến sự phán xét phải trả lời về tội tà dâm, nó sẽ bay ngay trở lại, “Người đã phạm tội đó với ai?” Với các chị! Mặc dù các chị không bao giờ làm hành động đó, nhưng, Kinh Thánh đã nói các chị phạm tội, dù sao đi nữa. Thế thì ai là người đáng bị khiển trách? “Hễ người nào nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn với nàng, thì đã phạm tội tà dâm trong lòng cùng người đó rồi.” Tính chất nghiêm trọng của nó!

⁸³ Ở Jeffersonville ngày nay, có chín mươi chín phẩy chín mươi chín phần trăm phụ nữ phạm tội trước mặt Đức Chúa Trời. Cả nước theo cách đó. Tại sao vậy? Sự lơ là nhiệm vụ ở bục giảng, để nói với dân sự; và sự thiếu trách nhiệm trong gia đình, để cho những cô gái trẻ ăn mặc và hành động như thế trên đường phố. Và họ cho điều đó “được thôi.”

⁸⁴ Bây giờ, điều đó chính xác với những gì Nô-ê phải tranh đấu trong thời của ông. Những con gái loài người xinh đẹp, và các con trai của Đức Chúa Trời nhìn xem họ. Đấy, sự ham muốn đến lần nữa. Nhưng Nô-ê, ô, chúng ta không thể ở lại điều đó trong nhiều giờ. Nhưng Nô-ê là một người công bình, tin kính, trọn vẹn, và ông đã kêu lên chống lại điều như vậy. Và họ gọi ông là người điên. Những kẻ nhạo báng, Kinh Thánh nói, rằng họ đã cười nhạo ông, lấy ông ra làm trò cười. Nhưng ông nói, “Sẽ có lúc mà một trận bão, nước từ trên các tầng trời sẽ đổ xuống.” Lúc đó chưa hề có mưa. Và Phúc âm của ông đã không đứng vững với những lý luận khoa học của họ thời đó, vì lúc đó không có mưa.

⁸⁵ Còn, ngày nay, lý thuyết khoa học của những nhóm tôn giáo hiện đại gì đó đã cố gắng chứng minh rằng Điều phước hạnh này mà chúng ta có, được xưng là Thánh Linh, chỉ là sự cảm xúc. Đấy, nó thật không thể đương đầu với học thuyết khoa học của họ. Ô, tôi muốn hỏi họ điều này, điều gì đã khiến họ thay đổi? Điều gì đã làm cho một người say rượu bỏ rượu? Điều gì đã khiến cho những cô gái điếm không tiếp tục cuộc đời xấu xa nữa? Điều gì khiến cho bệnh ung thư và những—những căn bệnh rời khỏi

con người, và những người câm, điếc, mù, và làm cho người chết sống lại? Hãy giải thích điều đó. Đó có phải là sự cảm xúc không? Có sự cảm xúc với điều đó, chắc chắn như vậy.

⁸⁶ Bất cứ vật gì còn sống cũng có cảm xúc, và bất cứ cái gì không có cảm xúc là chết. Xin lỗi vì sự diễn đạt, nhưng tôi nghĩ chúng ta nên chôn tôn giáo vô cảm của mình vậy, bởi vì nó chết. Nó không có cảm xúc với việc đó. Bất kỳ tôn giáo nào mà không có cảm xúc sẽ bị chôn, ừ-m, bởi vì, Nó chính là cảm xúc!

⁸⁷ Chúa Jêsus, khi Ngài vào thành, trẻ em và hết thầy họ, tất cả những bạn bè của Ngài, la lớn, “Đáng ngợi khen! Đáng nhưn Danh Chúa mà đến!” Và những người sùng đạo ấy của thời đó không thể chịu đựng điều đó, nó thật quá xúc động. Ngài phán, “Nếu họ nín lặng, đá sẽ kêu lên lập tức.” Hiểu không? Điều gì đó phải la lớn lên, bởi vì sự sống đã ở đó.

Nô-ê đã có một thời gian khủng khiếp, nhưng cuối cùng một ngày kia ông đã gặp một thử thách.

⁸⁸ Và tất cả những ai đi với Đức Chúa Trời đã gặp những sự thử thách, đức tin của anh em được thử thách. Khi anh em bắt đầu sống cho Ngài, thì mọi người láng giềng sẽ nói về anh em, mọi việc sẽ không theo ý anh em. Cứ nhớ điều đó, vì chính Đức Chúa Trời đang thử anh em. Kinh Thánh dạy, “Mỗi người con đến với Đức Chúa Trời trước hết phải được thử thách, uốn nắn, dạy dỗ như con trẻ.” Giống như cha tôi đã rèn luyện tôi khi tôi làm sai, họ đã có—họ đã có—có mười điều răn treo trên cửa ra vào, đó chính là cây roi to dành cho sự sửa trị này; và Ông Branham là một người có cánh tay khá khỏe mạnh, và ông lôi chúng tôi ra và ông rèn chúng tôi. Và đó là phương cách Đức Chúa Trời làm. Ngài cố gắng, sửa trị chúng ta như con trẻ, giáo dục anh em, vì anh em là con Ngài; có một điều gì đó trong tương lai dành cho anh em, là nhà trong miền Vinh hiển. Và Ngài huấn luyện anh em. Vậy thì, mỗi người con đang đến phải được thử thách.

⁸⁹ Nô-ê, bấy giờ thuộc loại được định trước, đã gặp thử thách, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán bảo ông đi vào tàu, và khi ông đã vào tàu, cánh cửa tự đóng lại. Và Nô-ê không nghi ngờ gì đã nói với gia đình của ông, “Hãy xem ngày mai. Ồ, cửa đã đóng lại

tối nay, nhưng vào sáng mai sẽ có trận mưa từ trên trời xuống.” Chưa bao giờ có trước đó, hãy nhớ.

⁹⁰ Và những người nhạo báng, có thể có một số người nửa tin nửa ngờ, đã nói, “Chúng ta hãy đi lên đó và ở. Anh em biết đấy, ông già kia có thể nói đúng.” Họ đứng chung quanh tàu, chờ đợi, anh em biết đấy, và nghĩ, “Thôi được, bây giờ, ông ấy có thể đúng.” Và họ đi lên. Và sáng hôm sau, mặt trời mọc lên đẹp không kém, đi ngang qua.

⁹¹ Anh em biết đấy, và không nghi ngờ ngoài những điều Sa-tan đã dựng lên ở đó trên đỉnh của cái lỗ trong con tàu, cái cửa sổ đó, nói, “Người nghĩ rằng mình vẫn đúng à?” Thế đấy, đó là cách ma quỷ hành động với chúng ta. Nhưng chừng nào Đức Chúa Trời đã phán như vậy, hãy ở lại với Nó! Không có hề hấn gì, hãy ở lại ngay với Nó.

⁹² Ngày thứ hai trôi qua, rồi ngày thứ ba trôi qua. Nô-ê đang đổ mồ hôi với nó. Nhưng, cuối cùng, sau bảy ngày nó đã đến! Và đó là vào ngày 17 tháng Hai khi ông bước vào tàu. Rồi sau bảy ngày, rồi buổi sáng hôm đó khi ông thức dậy, những tiếng sấm đang vang rền, những giọt mưa to lớn đang rơi khắp đó đây. Những người mà đã đến gần và ở lại một hay hai ngày, để tìm thấy, nói, “Ồ, chúng ta sẽ đi xem có điều gì xảy ra không,” đã quá trễ lúc ấy. Họ gõ cửa, họ la hét. Đường phố ngập nước, bắt đầu dâng lên những ngọn đồi. Người ta phải chiếm lấy những vùng cao nguyên. Họ đã cố gắng vào những con thuyền, và vãn vãn, nhưng nếu con tàu đó không được Đức Chúa Trời thiết kế, sự lay chuyển mạnh mẽ to lớn của trái đất vào lúc đó thật sự giữ sạch nó xuống ngay dòng nước lụt.

⁹³ Quý vị nói, “Ồ! Chỉ cần tôi có một niềm tin, nó sẽ được thôi.” Không, không phải. Đó phải là một từng trải được Đức Chúa Trời dựng nên về niềm tin. Hiếu không? Tất cả cái khác sẽ hư mất. Tôi không nói đây là khác biệt. Tôi chỉ nói điều đó bởi vì thuộc về tình yêu thương, và biết rằng tôi—tôi sẽ có câu trả lời vào ngày đó, và chịu trách nhiệm. Vì thế nếu tôi chỉ nói những gì Ngài nói, thế thì tôi biết nó tốt lắm. Nhưng nếu tôi cố đặt tín điều hay học thuyết của ai vào đó, tôi—tôi không thể làm điều đó, tôi không

thể không có đức tin trong việc đó. Tôi chỉ tin vào những gì Ngài đã phán.

⁹⁴ Bây giờ để ý, sau một lúc nước trở nên sâu hơn, và lên chỗ cao nhất. Họ gõ cửa, họ la lớn, họ khóc lóc. Điều đó đã chẳng làm cho mọi việc tốt hơn một chút nào. Có thể vài ngày trước đó, khi họ nhốt những con vật vào trong đó, tôi có thể nghe một số người nhạo báng nói, “Cứ ở trong đó với những con vật hôi hám của ông. Hãy sống với tất cả những sự hôi hám của ông ở trong đó nếu ông muốn.”

⁹⁵ Điều đó đúng với ngày hôm nay, họ cũng nói anh em giống như vậy. “Cứ tiếp tục, cứ cố hủ nếu các ông muốn. Chúng tôi sẽ sống phóng túng.” Cứ tiếp tục, hãy bỏ ngoài tai. Nhưng, ồ, thưa anh em, được ở an toàn trong Tàu, cửa đã đóng lại rồi! Đó, đó chính là vấn đề.

⁹⁶ Nhưng Nô-ê, trong thời của mình, thật khó khăn cho ông ở trong sự giảng đạo, đấy, bởi vì người ta không bao giờ nghe về một điều như vậy, nhưng nó đến giống như vậy. Thế thì chúng ta tìm thấy quang cảnh, đến sau khi sự rao giảng của Nô-ê và vân vân, và cây cối trên đất bắt đầu mọc lại, và—và mọi vật thở ra hơi thở chết chóc. Và rồi chúng ta tìm thấy lại rằng ở đó có một lần nữa, thế rồi, Đức Chúa Trời đã mang con cái của Ngài ra khỏi xứ Ê-díp-tô, rằng Mô-i-se vâng giữ luật pháp. Thật khó cho dân sự hiểu điều đó, nhưng một hệ thống tôn giáo đang thay đổi luật lệ. Và rồi sau đó luật pháp đến, Mô-i-se cố gắng...Đó là một học giả. Dân sự sống bất cứ cách nào họ muốn, vì thế học giả, luật pháp, đã có, mà Kinh Thánh nói, để mang con người đến sự nhận biết rằng điều đó sai, vì thế Ngài đã ban cho họ Mười Điều Răn. Đó là một sự thay đổi hoàn toàn, dân sự đã không muốn nhận nó. Được rồi.

⁹⁷ Rồi sau Mô-i-se, đến Giảng. Và sau Giảng, thời kỳ dân ngoại đến, ông đã giới thiệu Đức Chúa Jêsus. Và khi Đức Chúa Jêsus đến để cố mang chúng ta đến ân điển, là Đức Chúa Trời trong Thánh Linh, trong đường lối Thánh Linh, đã bày tỏ tình yêu của Ngài, “Vì Đức Chúa Trời quá yêu thế gian đến nỗi Ngài đã ban Con Một của Ngài,” và Đức Chúa Jêsus quá khác biệt và trái ngược với luật

pháp đó, đây, nhưng nó là một sự phân chia thời đại khác, một thời gian khác biệt.

⁹⁸ Và rồi khi Đức Chúa Jêsus lia khỏi, Ngài nói về sự phân chia thời đại này của Đức Thánh Linh, Sự Sống bên trong, một Bằng chứng của Ngài về sự phục sinh. Tôi có nhiều câu Kinh Thánh ở đây, nhưng tôi thật sự không có thời gian để đi sâu vào chúng, tôi sẽ chỉ tóm tắt qua. Được rồi. Nó luôn luôn là một sự việc và một—một sự tranh chiến, khi một sự phân chia thời đại đang thay đổi từ một sự rao giảng cũ sang một Sứ điệp thời hiện đại, nó luôn luôn là một sự tranh chiến với con người. Họ—họ—họ... Đó là, mặc dù nó luôn luôn dựa trên Kinh Thánh. Nhưng trong suốt thời gian mà Đức Chúa Trời ban cho họ sự giảng đạo và để sống bởi điều gì đó, hay điều gì đó để làm. Bây giờ chúng ta thấy rằng lập tức ngay sau khi sự giảng đạo đó được ban cho, con người trên trái đất cố gắng tìm kiếm điều gì đó để kháng cự lại điều đó, và điều gì đó làm cho nó trở thành công việc do con người làm ra.

⁹⁹ Sau khi Nô-ê có con tàu, và rồi lập tức sau đó, Nim-rốt, một kẻ sống ngoài vòng luật pháp, ông ta xây một cái tháp, và nói, “Nếu những trận lụt đến, chúng ta sẽ leo lên và vào trên đó.” Và rồi Đức Chúa Trời đến nhanh với luật pháp mà thật sự...Đấy, sự phân chia đó đã chia tách dòng thời gian ra.

¹⁰⁰ Và khi Chúa Jêsus đến, cũng vậy, sau luật pháp, luật pháp nói về Môi-se và...được nói về sự đến của Đấng Christ. Nhưng khi Ngài đến, họ đã ăn sâu vào những truyền thống của các cha ông, họ đã có những tín điều, họ đã có những kiểu cách, họ đã có những giáo hội của họ, chúng đã được ổn định, vì thế thật khó cho Chúa Jêsus cố gắng lung lay vương quốc đó (giáo hội đó) ra khỏi một tín điều, để tin Ngài. Và tuy nhiên Kinh Thánh đặc biệt nói về Đấng này mọi cách từ thời đầu tiên trong vườn Ê-đen, “Dòng dõi của Ngài sẽ giày đạp đầu con rắn.” Đức Chúa Jêsus được hứa qua mỗi một thời đại, và, khi Ngài đến, họ đã không nhận biết Ngài, bởi vì họ bị quá trói buộc vào tín điều của họ. Nhưng tuy nhiên đó là lẽ thật Kinh Thánh. Mỗi sứ giả và Sứ điệp của nó đã nói trước cho những người khác theo sau, mỗi thời đại. Môi-se, những nhà tiên tri được nói trước, Môi-se

đã nói về sự đến của Chúa Jêsus. Môi-se nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta.” Bao nhiêu lần chúng ta đã bỏ qua điều đó trong những Sứ điệp của chúng ta khắp thế giới, rằng Đấng Mê-si đến đó là một Đấng Tiên Tri!

101 Đó là lý do tại sao người đàn bà có tiếng xấu, chống lại tất cả những mục sư truyền đạo, bà đã tin vào Sứ điệp. Người đàn bà Sa-ma-ri, khi Chúa Jêsus đang nói chuyện với bà, Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.”

102 Bà thưa, “Ngài không có gì để múc. Theo thói thường Ngài không nói chuyện với tôi, là một người đàn bà Sa-ma-ri.” Và cuộc nói chuyện tiếp tục.

Lúc ấy Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng ngươi và đến đây.”

Bà đáp, “Tôi không có chồng.”

103 Ngài phán, “Đúng thế, ngươi đã có năm đời chồng, và người mà ngươi đang sống với bây giờ thì không phải là chồng ngươi.”

104 Bà thưa, “Thưa Ngài, tôi nhìn biết Ngài là một Đấng Tiên Tri. Bây giờ, chúng tôi biết rằng sẽ có một sự thay đổi về sự giảng đạo. Có Một Đấng sắp đến sẽ được xúc dầu, được xưng là Đấng Mê-si, Đấng Christ của Đức Chúa Trời, và, khi Ngài đến, Ngài sẽ là Đấng Tiên Tri đó.” Sao mà người đàn bà đó biết nhiều hơn tất cả những thầy giảng của thời đó đến thế! Vâng. Và bà trong tình trạng của mình, đấy, bà đã hiểu biết Kinh Thánh. Tuy nhiên, một người đàn bà đáng thương, đã lấy năm người chồng, và đang sống với người chồng thứ sáu, và vậy mà bà đã biết nhiều hơn về lời Kinh Thánh, bởi vì bà đã nhận lấy Nó đúng với giá trị bề mặt của Nó. Và bà nói, “Khi Ngài đến, Ngài sẽ là một Đấng Tiên tri”

Đức Chúa Jêsus đã nói gì với bà? “Ta chính là Đấng đó.”

105 Và người đàn bà bèn bỏ cái vò của mình lại và chạy vào thành, nói, “Hãy đến, xem Người Mà đã bảo tôi về mọi điều tôi đã làm. Ấy chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?” Thấy không? Đó chính là Ngài.

106 Vậy thì, thấy đó, bà—bà đã biết rằng Ngài sẽ đến, bởi vì những nhà tiên tri và Kinh Thánh đã nói, trong thời của Môi-se, trong thời của các nhà tiên tri, và mọi đường lối đặng sau mỗi

một sự rao truyền đó, đã nói, “Ngài sẽ ở đây, và đây là những gì để biết Ngài là thể nào!” Ồ, chao ơi!

¹⁰⁷ Nếu người ta có thể chỉ thấy ngày đó, thì họ biết ngày chúng ta đang sống. Họ sẽ thấy nó chính là lời hứa của Đức Chúa Trời cho thời đại này. Đức Chúa Trời đã nói sẽ là cách này. Không có điều gì sai, đồng hồ vĩ đại của Đức Chúa Trời đang kêu tích tắc thật chính xác đúng thời điểm. Và, thậm chí theo khoa học, nó là ba phút đến nửa đêm. Vì thế, quý vị thấy, tiếng chuông đồng hồ có thể đánh lên bất cứ lúc nào. Và đó là cách đây hai hay ba năm từ khi người ta nói thế. Đây, chúng ta đang ở thời cuối cùng. Nhưng, quý vị thấy đó, chúng ta đang thay đổi sự rao truyền từ thời đại hội thánh xa xưa trở lại đây nơi của thời ảm đạm, chỉ gia nhập giáo hội và ghi tên của quý vị vào sổ sách; cho đến khi Ánh Sáng chiều tối xuất hiện, sự phục hồi, sự trở lại lần nữa của Đức Thánh Linh trên đất, lễ ngũ tuần khác, dấu hiệu khác, việc khác đã xảy ra. Và người ta không tin Nó, bởi vì họ quyết định giống như họ đã sống trong thời của Chúa Jêsus. Hiểu không? Ngài đã phán về thời đại này. Khi Ngài còn ở trên đất, Ngài đến hoàn toàn đúng theo lời Kinh Thánh; vậy thì Ngài đã nói trước về ngày sắp đến *này*.

¹⁰⁸ Bây giờ, bây giờ chúng ta cần nghĩ đến một điều khác ở đây. Tôi đã có...Nếu quý vị muốn đọc vài câu của nó, Ma-thi-ơ 24. Chúa Jêsus đã phán về ngày này, Ngài đã phán người Do Thái sẽ tập hợp lại trong ngày cuối cùng. Ngài phán, “Khi các người thấy cây vả nhành non lá mới đâm, thì biết thì giờ đã gần.” Ngài phán, “Sẽ có sự bối rối về thì giờ, tai ương giữa các nước, biển gào thét; đàn ông luôn luôn, ở trong tình trạng bất an.” Vậy thì, không phải giữa những người đàn bà. Chính là giữa những người đàn ông. Chúa Jêsus không hề nói đàn bà; “đàn ông.” Hãy xem bệnh dịch! Và trong ngày đó những điều đó sẽ ứng nghiệm! Đó sẽ là dấu hiệu của thời kỳ cuối cùng, “Lòng người thất vọng, sợ hãi, bối rối.” Khải huyền, khi Nó nói, nhà tiên tri nói về ngày này, người nói rằng sẽ có một thời mà hội thánh sẽ ở trong tình trạng hâm hấp, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê trong ngày sau rốt. Hiểu không? Đó là gì? Chính là Chúa Jêsus (thời đại cuối cùng) đã nói trước sự chấm dứt của thời đại này.

¹⁰⁹ Thật chính xác giống như trong vườn Ê-đen, giống như trong thời Nô-ê, và đến thời của Mô-i-se, cho tới thời luật pháp—luật pháp, và rồi vào thời kỳ ân điển, và bây giờ ở trong lúc chiều tối. Có nhiều điều khác ở đó nếu chúng ta—chúng ta có thời gian, nhưng tôi bỏ qua chúng vì chúng ta không có thời gian. Về mỗi người nói điều gì sẽ xảy ra trong thời đại kế tiếp, nhưng giáo hội trở nên quá sùng kính với những tín điều của họ, với những giáo điều của họ, và những niềm tin tự tạo ra và những học thuyết do con người làm ra, cho đến khi họ bỏ lỡ Lời ấy. Bây giờ quý vị có thể thấy những gì mà sẽ đến với sự truyền bá Phúc âm thời cuối cùng. Thấy không? Đó là gì? Những người mà rao truyền Nó sẽ bị gọi là điên dại. Họ sẽ rất khác biệt! Họ đã có trong thời của Nô-ê, họ đã có trong mọi thời đại. Bị đuổi ra khỏi giáo hội của mình vì họ tin Chúa Jê-sus, bất cứ ai mà nghe Ngài phải bị dứt phép thông công khỏi giáo hội của họ. Hiểu không? Nhưng Ngài đã có sứ mạng đó, đó là giờ của Ngài, sứ mạng của Con.

¹¹⁰ Bây giờ, chúng ta cũng thấy rằng Đức Thánh Linh vĩ đại đã nói tiên tri về điều đó. Quý vị cần ghi một số câu Kinh Thánh này, Ma-thi-ơ 24, và rồi ghi Ti-mô-thê Nhì 3:1. Đức Thánh Linh đã nói về một thời đại học thức vĩ đại ở thời cuối cùng. Quý vị biết điều đó không? Tại sao vậy?

¹¹¹ Joseph, anh đã đi đây đó với tôi nhiều trong nước ở đây và anh đã nghe về những buổi nhóm ở nước ngoài. Tôi đi ra nước ngoài và có những buổi nhóm một trăm rưỡi, hai trăm ngàn người, năm trăm ngàn người, và người ta thật sự...Chỉ một điều, mà anh em thấy đã làm hằng ngày, để những buổi nhóm tiếp tục, gần như, ở đây trong đền tạm này; lên tới mười, hai mươi và ba mươi ngàn người sẽ sắp mình...từ chân họ, để dâng sự ca ngợi cho Đức Chúa Trời. Họ thấy Điều đó. Vấn đề gì vậy, không xảy ra ở nước Mỹ? Chính là thời đại trí tuệ. Họ muốn có một người nào đó có thể không nói về sự phán xét, không nói về những điều này, bởi vì nó khiến họ giải tán sự thông công với những câu lạc bộ của họ và—và những nơi hội họp của họ, và—và những điều không tin kính mà họ thuộc về. Do đó, nếu mục sư của họ nói rõ một điều gì giống như thế này, ban chấp sự sẽ hất cẳng ông

ra ngoài, và đưa vào người nào khác, anh chàng ricky trẻ nào đó hay điều gì đó. Anh em biết tôi muốn nói gì.

112 Tôi...Xin lỗi vì điều đó, đây, tôi—tôi không muốn nói điều đó, đây, nhưng thỉnh thoảng đôi khi tôi quá nhiệt tình, tôi đoán vậy. Nhưng tôi muốn nói...Ricky thì được thôi. Tôi thật sự không thích cái tên đó, đúng thế. Nhưng quý vị nhìn lên thần số học, quý vị đặt tên lại cho con mình. Vâng, thưa quý vị. Vậy thì, Ricky hay Elvis, hay cái gì giống như thế, ôi, chào ơi! Vì thế, ồ, dù sao đi nữa, bây giờ, quý vị thấy họ có. Họ đã không để những cái tên đó đi qua, nó phải đến. Đây là thời đại dành cho nó được ở đây. Chắc chắn. Hoàn toàn đúng.

113 Bây giờ, “Và bây giờ Thánh Linh phán.” Nào hãy lắng nghe, tôi đang trích dẫn cho anh em từ Kinh Thánh.

Vả Đức Thánh Linh phán một cách tỏ tường, rằng trong thời sau rốt, đây, thời sau rốt có mấy kẻ sẽ chối bỏ đức tin, mà theo các thần lừa dối,...đạo lý của các quỷ dữ; và vân vân, đây.

114 Hãy xem người ta sẽ thế nào, “Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo,” những nhân vật tai to mặt lớn. Xin lỗi điều đó, nhưng quý vị biết những gì chúng ta nói về nhân vật tai to mặt lớn, đó là từ ngữ đường phố lúc này. Hết thảy chúng ta biết nó tốt hơn để nói như thế. “Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời.”

115 Tôi đã đứng ở đó ngày hôm qua, nhìn vào hồ bơi đó ở ngay phía dưới chúng ta. Và, tôi tự hỏi, khi một người nam, mà là giáo viên trường Chúa nhật, nói với tôi, “Điều đó không có trong Kinh Thánh, chỗ Đức Chúa Jêsus nhổ nước bọt.” Nói, “Nó ngược với luật bảo vệ sức khỏe dân chúng khi Đức Chúa Jêsus nhổ nước bọt và làm, lấy nước bọt của Ngài.”

116 Anh ta đứng đó, nói chuyện, nói bằng tiếng Hi Lạp gốc đã nói “Ngài đang nhổ nước bọt xuống đất.” Nói với người này, và nhổ nước bọt xuống đất. Khi Ngài đi qua, Ngài lấy tay Ngài, đưa xuống, hốt bãi nước bọt dính bụi bặm lên và xoa nó vào mắt người mù, rồi rửa sạch nó trên mắt người ấy, và phán, “Hãy đi,

rửa sạch mắt trong hồ Si-lô-ê (đã sai đi) rồi mắt người sẽ mở ra.” Và người ấy đi và rửa sạch, mắt anh ta mở ra.

117 Vậy anh chàng này nói với tôi, “Điều đó sẽ không hợp với ngày nay. Nó chống lại luật bảo vệ sức khỏe dân chúng, các luật sức khỏe.” Và rồi cũng người đàn ông đó đem gia đình mình, vợ và hết thấy những người con mình xuống hồ bơi ở đó nơi mà hết thấy đàn bà và đàn ông, và vào trong nước đó nhiều lần trong tháng mà họ không nên vào, và hết thấy như thế. Đôi khi họ không bao giờ đi vào những nhà vệ sinh công cộng, và—và hết thấy những thân thể dơ dáy và bẩn thỉu ở trong đó, và chúng trào ra qua miệng, và mắt, và những thứ như thế. Và rồi nói rằng Đức Chúa Jêsus nhổ nước miếng trên đất và làm cho một người mù thấy được là mắt vệ sinh!

118 Ngày kia tôi mang một cậu bé ở đó ra, nó nói, “Cháu nuốt phải một ít nước ở đó,” nói, “cháu đau bụng ghê gớm. Cháu—cháu sẽ về nhà.” Bây giờ cậu bé đó có thể đang ngồi ở đây, nó sống trong một toa xe móc cách đây khoảng hai hay ba dặm phố, nơi tôi đã gặp nó ở đó, nói, “Cháu sẽ không bao giờ đến đó lần nữa.”

119 Nhưng tuy nhiên đó là cái gọi là “nền văn minh hiện đại.” Hãy hiểu quý vị đi đến đâu? Người xưa nói về “nhà con muỗi mà nuốt con lạc đà,” đấy. Tôi thật sự nóng lòng gặp anh ta bây giờ. Vậy thì, thế đấy. Tốt hơn là nên ra khỏi những việc này, đấy.

120 Một thời đại học thức, “hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Tôi đang trích dẫn Kinh Thánh. Đức Thánh Linh nói rõ ràng điều này sẽ xảy ra ở thời sau rốt. “Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, có hình thức tin kính...” Thế thì, trước tiên, “Họ không tiết độ, và xem thường những người đứng đắn,” người căm ghét những người tin Lời. Thấy họ không? Họ không đồng ý với những tín điều truyền thống và các việc khác, vì thế người ta ghét họ.

121 Giống như người Pha-ri-si và Sa-đu-sê, họ ghét Đức Chúa Jêsus. Tại sao vậy? Bởi vì Ngài đã—Ngài đã làm trái ngược với tín điều của họ. Hiểu không? Không phải Ngài muốn khác thường, nhưng, Ngài phải sống, Ngài là Lời, Lời hằng sống đang sống.

Ngài phán, “Nếu Ta không làm việc Cha Ta làm, thì đừng tin Ta.”
Hiểu không?

¹²² Ồ, ngày hôm nay cũng giống như vậy. Nếu một người giảng những điều này, và nó không xảy ra, thế thì nó sai, bởi vì Kinh Thánh nói nó sẽ xảy ra. Thế thì nếu nó xảy ra, thì nó đúng; không phải con người đó đúng, nhưng Lời đúng. Vậy thì, nhưng đây là tình trạng chúng ta đã có ngày hôm nay. Các bạn thấy đó, thưa các bạn, nó đúng là hợp lý. Các bạn thấy điều đó không? Tôi đang gom lại ở đây để chỉ ra cho các bạn thấy điểm đáng chú ý nhất ở đây về sự truyền bá phúc âm trong thời sau rốt.

¹²³ Bây giờ để ý trong những lúc này, thời đại học thức, “Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời,” ở nhà vào tối thứ Tư để xem những vở kịch tầm thường thô tục, “Chúng Tôi Yêu Susie,” hay là “Lucy,” hoặc tất cả thứ vợ vắn khác, phụ nữ kết hôn mười hai lần và đang sống với người đàn ông, và họ đang sống... Và, ôi, chao ôi, mỗi một người trong số họ đã cưới rồi ly dị, và cưới rồi ly dị, và bạn biến họ thành những thần tượng, giống như các thần. Nhưng các bạn thà ở lại và xem điều đó hơn là dự buổi nhóm cầu nguyện. “Những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Để trò chơi bóng đến trong thành phố, hay là Đại tá và Người Khổng Lồ, hay là những gì xảy ra bắt gặp ở đâu đây, người ta đã đóng cửa các nhà thờ để tham dự điều đó. Họ để cho Elvis Presley, hay một số người trong họ, xuống đường ở đây, với chiếc đàn ghi-ta, và nhún nhảy tới lui, vào tối thứ Tư, những buổi nhóm cầu nguyện bị đóng cửa. “Những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời. Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, không tiết độ, dữ tợn, và thù người lành. Có bề ngoài giữ điều tin kính!”

Bạn nói, “Họ là những người Cộng sản.” Không, không phải.

¹²⁴ Họ là những thuộc viên giáo hội, có hình thức tin kính. Nhưng gì? Chối bỏ Quyền phép đó! Có một hình thức của Đức Chúa Trời, nhưng nói, “Đức Chúa Trời không làm những điều này. Đây, không có Quyền phép đối với nó, anh chỉ chấp nhận và làm *điều này, điều kia*.” Đây, không thay đổi đời sống, không thay đổi gì cả, đó là chỉ—chỉ thuộc về giáo hội.

125 “Có bề ngoài giữ điều tin kính, nhưng bên trong chối bỏ Quyền phép ấy. Những kẻ thể ấy hãy lánh xa,” Kinh Thánh nói. “Vì loại người này có kẻ đi từ nhà này sang nhà khác, và quyến dụ những người đàn bà mang tội lỗi, bị nhiều tình dục xui khiến.” Điều đó thật chính xác những gì Kinh Thánh đã nói. Bây giờ chúng ta đang sống trong thời đại đó. “Nhưng con hãy làm công việc của người giảng phúc âm, mọi phận sự về chức vụ con phải làm cho đầy đủ.” Đấy, chính là điều đó.

126 Bây giờ, bởi những sứ giả và những sự làm chứng này mà chúng ta thấy, chúng ta thấy chúng ta đang ở trong mùa gặt gì. Hãy nhìn anh em đang ở trong mùa gặt gì sáng nay. Hãy nhìn xem chúng ta đang ở trong mùa gặt gì. Ô, Ngài phán, về mặt này, những dấu hiệu sẽ theo sau những người nào tin, họ sẽ bị chế giễu và nhạo báng giống như thời Nô-ê. Và ở đây sẽ đến lúc nhóm người khác này ở đây lại làm trò cười về họ, hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, và có hình thức tin kính, và lại chối bỏ chính điều mà quý vị đang xưng nhận. Vì thế các bạn có thể—các bạn có thể thấy mình đang ở trong mùa gặt gì, đấy, những sứ giả thật này của ngày hôm nay! Chúa Jêsus đã phán trước điều đó rằng đó sẽ là Sa-tan với sứ điệp của nó. Và sứ giả của Ngài sẽ có hành động này, những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin. Thấy đó, những sứ giả của Sa-tan sẽ có hình thức tin kính. Những sứ giả của Ngài sẽ có những dấu hiệu này, bắt rắn, uống những vật gì độc cũng không chết, đuổi quỷ, đặt tay trên người đau, nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, làm những dấu kỳ và phép lạ. Bây giờ, chúng ta đang ở trong một trong những mùa gặt, và chúng ta ở vào thời cuối cùng. Ô, chao ôi!

127 Không lạ gì Ê-sai đấng tiên tri đã nói, “Cả thân đều lở loét và mọi thứ đều đau đớn, thối rữa.” Chúng ta có thể đi đâu? Chúng ta sẽ làm gì nếu hết thảy chúng ta đều hợp nhất với nhau? Điều đó sẽ khiến nó tồi tệ hơn bao giờ hết, đấy, sẽ có hết thảy các loại. Giống như người ta đang thực hiện cái—cái Hội đồng Giáo hội Thế giới, nhưng nó sẽ không bao giờ có tác dụng, họ đã có những người vô thần, những người không tin. “Và làm sao—làm sao hai người có thể bước đi với nhau,” Kinh Thánh đã nói, “trừ phi họ

đồng ý?” Hiểu không? Và không người nào trong hai người sẽ đồng ý với nhau.

¹²⁸ Sự cứu rỗi là một vấn đề cá nhân giữa, không phải một giáo hội nào, nhưng giữa mỗi cá nhân và Đức Chúa Trời. Hãy bước đi với Lời! Vâng. Hãy nhìn xem, thưa anh em, như chúng ta thấy. Và tôi biết tôi đang trẻ hết sức.

¹²⁹ Để ý, dấu hiệu đèn đỏ chớp nháng sáng lòe của sự Chúa Tái lâm đã đến. Chúng ta biết điều đó. Tôi chỉ có thể lấy nhiều câu Kinh Thánh mà tôi viết ra ở đây để chỉ cho anh em thấy, điều gì, chúng ta đang ở thời cuối cùng. Dân Do Thái đã trở về xứ Palestine, cây vả đã đâm chồi. Lòng người đang sợ hãi. Những người đàn bà, ở trong tình trạng nổi cơn thịnh nộ, thật tôi có thể trở lại trong Khải huyền và chỉ ra cho các bạn dân tộc này đây bị đánh dấu bởi những người đàn bà, con số của người đàn bà, số mười ba. Chúng ta có, bắt đầu, mười ba thuộc địa, mười ba sọc, mười ba mọi thứ, mười ba tiểu bang, mọi thứ, mười ba, mười ba ngôi sao trên đồng đô-la, mọi thứ là mười ba và một người đàn bà.

¹³⁰ Cách đây không lâu khi tôi đứng ở Thụy Sĩ, và tôi đang nói chuyện. Một người đàn bà nói, “Tôi, chúng tôi muốn đi qua Mỹ để chúng tôi có thể có sự tự do như những phụ nữ ở đó.” Tôi bảo họ những gì người ta đã làm. “Không,” họ nói, “thế thì, chúng tôi không muốn điều đó.” Hiểu không? Hiểu không?

¹³¹ Nhưng đó là nước Mỹ. Chúng ta có thể đi trở lại và chỉ cho thấy ngay tại đây, đó là cái được cho là ở trong đất nước này mà được nêu ra ở nơi không có nước, không có dân. Được đặt ra giống như một con chiên, có hai sừng nhỏ, quyền lực thường dân và giáo hội, nhưng họ liên kết lại với nhau qua quyền lực chính trị, chúng ta có một Tổng thống mới, mang vào trong La Mã lần nữa.

¹³² Tôi muốn bất cứ ai nói với tôi, bất cứ nhà thần học nào ở đây hay ở nơi đâu khác, chỗ nào trong Kinh Thánh từng nói trước là chủ nghĩa Cộng sản sẽ cai trị thế giới. Quý vị đừng sợ chủ nghĩa Cộng sản, chẳng việc gì với nó. Nó là điều giả mà Đức Chúa Trời chỉ đang dùng nó để chế ngự các nước, chế ngự dân tộc. Chắc chắn vậy. Kinh Thánh nói La Mã là kẻ sẽ cai trị thế giới. Hãy

nhìn Vua Nê-bu-cát-nết-sa, giấc mơ của ông, khái tượng của ông, sự thông giải của Đa-ni-ên, thật mỗi một sự thông giải về vương quốc của họ và sự phân chia thời đại các dân ngoại với nó thật hoàn toàn, và đúng đến cuối cùng ở đó là La Mã. Vì thế, nó sẽ là La Mã. Nó sẽ không phải là chủ nghĩa Cộng sản, họ chỉ là—họ chỉ là những con rối. Chỉ thế thôi. Họ sẽ không bao giờ đi bất cứ nơi đâu. Không, họ sẽ không bao giờ.

¹³³ Giống như Joseph vừa nói, “Trái tim của châu Phi, những người ngoại đạo đáng thương kia không có chấm dứt bị cai trị. Họ đã được cai trị rồi.” Đó là vấn đề với họ ngày nay, họ đã được cai trị. Họ muốn có tình yêu thương, họ muốn có Đức Chúa Trời. Và khi chủ nghĩa Cộng sản vô tín, thế nên họ sẽ không bao giờ chấp nhận điều đó. Chắc chắn không, chắc chắn không.

¹³⁴ Đèn đỏ đang lóe lên. Những dấu hiệu đang xuống. Chúa tái lâm gần kề. Ô, chao ôi! Ê-sai, chương 60 và câu 2, nói, “Sự tối tăm sẽ bao phủ trái đất, và sự u ám sẽ bao bọc các dân.” Và điều đó hoàn toàn đúng.

¹³⁵ Sứ giả và Sứ điệp thời cuối cùng sẽ đương đầu với những tình trạng cuối cùng. Quý vị không nghĩ như vậy chăng? Sứ điệp này có thể không được giảng cách đây bốn mươi năm. Không, Sứ điệp và sứ giả thời cuối cùng phải gặp nhau. Trở lại đó trong thời của họ đã có, nó có lẽ sẽ không tiến triển. Nhưng nó phải đương đầu với những hoàn cảnh thời sau cùng. Được biến cải, tin vào những dấu hiệu Phúc âm! Đó là Sứ điệp của ngày hôm nay. Hãy rửa sạch linh hồn quý vị trong Huyết Chiên Con và tin vào Phúc âm, mà những dấu hiệu thời sau rốt là đây, hạt giống của Phúc âm đã và đang diễn ra.

¹³⁶ Người ta nói quá nhiều về cải cách, tôi sẽ đi với họ về việc đó, như cải chánh phúc âm. *Cải chánh* có nghĩa là “làm cho sạch.” Vì thế tôi nghĩ chúng ta cần một đám người làm cho sạch, về sự vô tín của chúng ta, và tin vào Phúc âm. Đúng thế. Quá nhiều về sự nghi ngờ và những sự ngạc nhiên. Sự cải chánh! Ngay cả từ thông thường trong bản dịch tiếng Hy Lạp mà nói *ăn năn*, cũng có nghĩa là “cải chánh.” Và *cải chánh* có nghĩa là “làm cho sạch,” tất cả đằng sau, quá khứ, và tin Phúc âm trong quyền năng và sự minh chứng của Nó. “Những dấu hiệu này sẽ đi theo họ.”

Họ nói, “Chỉ dành cho thời đại đó.”

¹³⁷ Ngài phán, “Cho đến cùng trái đất.” Bây giờ, người nào đó đúng. Nếu người mà là một người không tin nói rằng điều đó chỉ dành cho các sứ đồ thôi, và Chính Chúa Jêsus đã phán “cho đến cùng trái đất,” vậy thì tôi tiếp nhận Lời vì điều đó. Đó là, Nó đúng!

¹³⁸ Đức Chúa Trời muốn dân sự Ngài được phân rẽ ra khỏi sự vô tín và những người không tin. Rất nhiều người trong các bạn phạm phải điều này, đôi khi để con cháu các bạn chơi ở bên ngoài đây với một Oswald ti tiện. Hiểu không? Tôi không muốn nói sự khác biệt lúc này, và cứng nhắc, và đại loại như vậy, và hầu như là loại người cuồng tín nào đó. Tôi không muốn nói điều đó. Nhưng các bạn để cho một... Các bạn phải chắc chắn con gái bạn đi ra ngoài với ai ban đêm. Hiểu không? Có thể các bạn nuôi dạy nó như một cô bé tin kính tốt quanh quần ở nhà thờ, và điều trước tiên bạn biết cô gái đi ra ngoài với Oswald hay một số người khác, và—và người đó là một người vô thần, người không tin, và đời sống cô gái sẽ đến gần sự đổ nát mà bạn không biết gì về người đó. Bạn thấy không? Thế thì người đó sẽ cưới nó, và nhìn xem con cái các bạn hiện ở đâu, các cháu nội của bạn, thế thì, các bạn thấy đó. Hãy cẩn thận. Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài được phân rẽ.

¹³⁹ Bạn đã từng đọc Xuất Ê-díp-tô ký 34:12, và thấy điều mà Đức Chúa Trời phán bảo Y-sơ-ra-ên. “Khi các người đi vào trong xứ đó, hãy xóa sạch mọi thứ ở xứ đó. Các người đừng làm một điều gì với nó.” Cũng Giô-suê, chương thứ 23 và câu 12, hãy xem những gì Giô-suê đã nói, “Bây giờ Đức Chúa Trời đã mang các người vào xứ tốt tươi này,” giống như Hội thánh bây giờ, “và mang các người vào xứ tốt tươi này. Các người có thích nó không?”

Họ đáp, “A-men, chúng tôi rất thích nó.”

¹⁴⁰ Phán, “Bây giờ có một số dân còn lại, những người vô tín này ở đây, và các người đừng hiệp với chúng. Đừng đi với chúng.” Hỡi chị em, đừng đi, nếu chàng trai đó muốn đưa các chị đến quán rượu nào đó, chỉ để uống một ly rượu thân mật, hãy tránh xa anh ta! Và cũng giống như vậy, hỡi các chàng trai, cũng làm điều đó với cô gái nào muốn mời các bạn. Hãy tránh xa họ!

141 Bây giờ bạn sẽ nói, “Anh Branham là một lão già lập dị.” Nhưng một trong những ngày này các bạn sẽ thấy. Các bạn đã đi theo con đường mòn mà tôi đã đi, các bạn—các bạn sẽ biết rằng điều đó đúng. Vâng, thưa các bạn.

142 Tôi đã thấy bao nhiêu lần, trong các phòng xưng tội, nơi mà những cô gái trẻ sẽ đến trong—trong tình trạng nhục nhã. Vết như đó sẽ đi với cô ta cho đến khi cô ta chết, và những điều mà cô ta đã nói: Đã từng được nuôi dưỡng trong một gia đình Cơ-đốc tốt, nhưng đây là những gì đã xảy ra, cô ấy đã đi chơi với một thanh niên này. Anh ta thật quá đáng yêu đến nỗi cô gái không thể tránh được anh ta, và—và rồi tất cả giống như thế này. Và, việc trước tiên, anh ta hút thuốc và có một hũ rượu trong túi, và họ bắt đầu uống rượu, và thế đấy. Hiểu không? Và cô ấy ở trong tình trạng nhục nhã và thế đó. Ồ, thật là một điều đáng buồn. Các bạn thấy điều đó cả hai mặt. Vì thế hãy tránh xa, chính các bạn hãy phân rã! Hãy cư xử tốt và tử tế với mọi người, nhưng đừng dục phần với tội lỗi của họ. Hãy tránh xa nó. Vâng, thưa các bạn.

143 Và thưa các bạn, luôn luôn, những người lãnh đạo, qua sự thay đổi của những sự phân chia thời đại này, dân sự đã có sự lộn xộn hết thảy. Điều đó đã không xảy ra quá nhiều trong dân sự, nếu như Phúc âm sẽ còn ở lại trên bục giảng nơi đã thuộc về Nó!

144 Như tôi nói chuyện với trường Cao đẳng Bethany ở đó, những tín đồ phái Lutheran. Ông ấy nói, “Anh Branham, anh nghĩ chúng ta có cái gì?” Và tôi...ông ấy nói...

Tôi nói, “Ồ, đây là những gì nó có.”

145 Ông ấy nói, “Sự khác nhau gì giữa ngũ tuần này mà anh đang nói về và những người Lutheran chúng tôi?”

146 Tôi nói, “Giáo hội Ngũ Tuần là giáo hội Lutheran tiên tiến. Điều đó hoàn toàn chính xác. Nếu ông ở lại chỗ ông đã nên ở, ông cũng là Ngũ Tuần.”

147 Và chúng tôi đang nói chuyện hết thảy về như tôi đã nghe người nào đó nói sáng nay, rằng “Hết thảy các giáo hội, tất cả—tất cả những tôn giáo đầu tiên, tất cả những tín đồ Đấng Christ thật sự đến từ La Mã.” Tôi muốn người nào đó chứng minh với tôi

điều đó. Tôi sẽ thừa nhận những giáo phái đến từ La Mã. Nhưng những tín đồ Đấng Christ bắt đầu ở Giê-ru-sa-lem.

¹⁴⁸ Vì thế nếu hệ thống giáo phẩm Công giáo muốn tất cả chúng ta trở lại với mẹ của những người theo đạo Cơ-đốc, tôi sẽ đồng ý với người ấy điều đó, để chúng ta trở lại với Ngũ tuần và tất cả đều nhận được Đức Thánh Linh. Tôi sẽ đồng ý với người ấy điều đó. Rằng, nó không bao giờ đến từ La Mã, Nó đến từ lễ Ngũ tuần. Hội thánh không khai sinh ở La Mã, nó được khai sinh vào Ngày lễ Ngũ tuần. Chắc chắn vậy, không phải dưới những giáo điều của họ, nhưng ở dưới phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đó là những gì tôi đang cố gắng nói. Nếu chúng ta đi trở lại, chúng ta hãy đi trở lại lúc ban đầu của nó; đừng trở lại với giáo phái, các bạn đi đến La Mã, bởi vì họ là người đầu tiên có một tổ chức hay một giáo phái, và nó là mẹ của tất cả chúng ta.

¹⁴⁹ Và Kinh Thánh đã nói vậy, trong Khải huyền chương 17, “Nó là một gái điếm, chính nó, và là mẹ của những gái điếm, các con gái của nó.” Hiểu không? Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Đức Chúa Jêsus Christ đã nói rằng, “Giáo hội Công giáo La Mã là gái điếm, và hết thảy con gái Tin Lành của nó cũng là những gái điếm với nó.” Và Ngài đã phán, “Hãy ra khỏi giữa chúng nó, hỡi dân Ta, các ngươi đừng dự phần với tội lỗi của nó; thì Ta sẽ nhận ngươi, và ngươi sẽ là các con trai và các con gái với Ta.” Hiểu không? Vì vậy bạn thấy đó, đây, “Có bề ngoài giữ điều tin kính, mà bên trong chối bỏ Quyền phép đó,” và đại loại như vậy.

¹⁵⁰ Hỡi anh em Giám Lý yêu quý, thật trước đây anh em đã có quyền năng của Đức Chúa Trời ở giữa anh em. Tôi đã đi và đứng...Tôi đã mặc chiếc áo dài của John khi tôi ở Luân Đôn, nước Anh, để cầu nguyện cho Vua George lúc đó. Và người ta đã đưa tôi lên tại Nhà nguyện Wesley nơi ông đã giảng đạo cho một ngàn năm trăm người ở đó mỗi buổi sáng lúc năm giờ, trước khi họ đi làm. Ngồi vào chỗ nơi ông đã cải đạo cho một tay đấu gà, và tôi—tôi đã ngồi trong ghế đó. Và đã đứng đó, rồi đi lên bục giảng của ông. Và đã cầu nguyện trong căn phòng nơi mà ông lên Thiên đàng. Tôi nghĩ, “Ồ, nếu John có thể biết những gì giáo hội Giám Lý đã làm, ông sẽ phản đối kịch liệt trong mồ.” Khi mà các bạn đã thường cầu nguyện cho người đau và có những dấu lạ lớn lao!

Khi John Wesley...đứng ngoài đó, nơi linh thiêng mà tôi đang đứng bên nó, nơi có một cây thập tự. Ngày đó, giảng dạy sự chữa lành Thiên liêng, và giáo—giáo hội tối cao ở nước Anh, giáo hội Anh giáo, đã đi và quay lại...Một đám thành viên đi xuống đó và đã thả ra một người xảo quyệt và đám người đê tiện, và làm tan tác hội chúng của John. John thân mến không bao giờ nặng quá một trăm mười pao lúc ông còn sống, nhưng ông đã quay lại và chỉ ngón tay vào họ, và ông nói, “Ông là kẻ giả hình! Mặt trời sẽ không mọc trên đầu ông ba lần cho đến khi ông mời tôi đến để cầu nguyện cho ông.” Và ông ta chết tối hôm đó, vì chứng chuột rút trong cơ thể, ông đã yêu cầu John đến cầu nguyện cho ông. Và ông ta đã chết. Hiểu không? Ồ, nếu tìn đồ Giám Lý các anh sẽ là những người Giám Lý như thế, thì các anh là người Ngũ Tuần. Đúng thế.

¹⁵¹ Còn về các anh tìn đồ Báp-tít thì thế nào? Các anh chạy xuống ở nhà thờ trong vài phút, và mục sư nào giảng quá mười lăm phút là các anh muốn dứt phép thông công người đó. John Smith, người sáng lập ra giáo hội Báp-tít, đã cầu nguyện suốt đêm nhiều lần, và khóc cho tội lỗi của dân sự cho đến nỗi mắt ông sưng húp không mở được vì khóc, và vợ ông đã dẫn ông đến bàn và lấy muỗng dứt cho ông ăn, buổi điếm tâm. Còn các bạn không thể cầu nguyện nhiều hơn mười lăm phút. Vấn đề gì vậy? Đấy, các bạn đã lấy truyền thống pha trộn vào Nó.

¹⁵² Sứ điệp vẫn cứ tiến tới. Dân Y-sơ-ra-ên đi theo Trụ Lửa. Nơi nào Nó dừng lại, thì họ dừng lại. Nơi Nó đi, thì họ đi. Trụ Lửa đang tiếp tục di chuyển tiến tới. Vâng.

¹⁵³ Bây giờ chúng ta thấy chính là những người lãnh đạo làm điều đó. Những người lãnh đạo luôn luôn ở giữa đám người hỗn tạp. Hãy nhìn xem trở lại Đa-than khi xưa trong thời Kinh Thánh, trong sự giảng dạy của Môi-se về luật pháp. Ông là người đã lãnh đạo đám đông hỗn tạp, Đa-than, chính là Cô-rê; khi Đức Chúa Trời dấy lên tiên tri của Ngài là Môi-se, và ông có Lời của Chúa. Ông đã dẫn hai triệu rưỡi dân ra khỏi trong sa mạc đó, và Giê-trô đã đến gần và nói, “Hỡi Môi-se, điều đó sẽ giết chết con, gánh nặng của con quá lớn.” Đức Chúa Trời đã ban Thần của Ngài và đặt Nó trên bảy mươi trưởng lão, và họ đã nói tiên tri. Điều đó

không bao giờ làm cho Môi-se yếu đi một chút nào. Ông, nhưng Môi-se vẫn là câu trả lời cuối cùng, bởi vì ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

154 Bạn không thể ở dưới ảnh hưởng một nhóm người. Tôi—tôi thách đố bất cứ lúc nào mà—mà, khi nào Đức Chúa Trời đã từng dùng một nhóm người. Ngài chỉ dùng một người. Chính xác. Một người ở một thời, bởi vì hai người có hai quan điểm. Một người! Chính xác hoàn toàn. Bây giờ để ý, mọi sự rao truyền đã là cách đó, mọi đường lối qua đó, nó đã là cách đó mọi lúc.

155 Và Môi-se đã đứng đó. Và bạn biết Cô-rê đã nói gì không? Ông ta nói, “Tại sao, Môi-se hành động dường như ông ấy là người duy nhất có thể giảng dạy, ông là người duy nhất có Sứ điệp. Ồ, chúng ta biết rằng Trụ Lửa ở trên ông, chúng ta biết Ánh Sáng đó ở trên ông, chúng ta biết tất cả điều đó, nhưng ông hành động giống như ông là người duy nhất mà có được Sứ điệp.”

156 Ông không muốn nói điều đó. Ông không muốn nói nó cách đó. Ông đang cố gắng chỉnh sửa dân sự. Có quá nhiều ý kiến. Bạn đã phải lắng nghe điều gì đó. Và điều gì xảy ra? Đức Chúa Trời phán, “Chính mình ngươi hãy phân rẽ khỏi nó, bởi vì Ta sẽ làm cho đất mở ra nuốt nó cùng hội chúng của nó.” Và đất đã mở ra và lửa đã cháy lên, và họ đi xuống đó. Hiểu không?

157 Sự pha lộn, những nhà lãnh đạo, những nhà lãnh đạo là những gì đã tạo ra sự rắc rối giữa dân sự. Nếu không phải thế, ngày nay chúng ta có thể đến đây trong thành phố này và mọi hội thánh và mọi hội chúng đến với nhau. Ồ, họ sẽ có nơi này, họ sẽ có, ồ, mọi cửa hàng rượu sẽ đóng cửa. Tại sao, thành phố này sẽ quá khô khan tới mức mà chính người bán rượu lậu sẽ ăn uống thỏa thích nửa tiếng để có đủ nước bọt cho anh ta nhỏ. Anh ta...Ồ, sẽ như vậy! Ồ, xin lỗi, tôi không nên nói thế. Hãy chờ đợi. Đây, những gì tôi muốn nói là đây, tất cả chúng ta bị làm cho tán loạn. Chính là những người lãnh đạo. Đức Chúa Trời có thể bước vào để làm điều gì đó, và những người lãnh đạo của những nhóm nhỏ này sợ điều gì đó sẽ bị mất, họ sẽ ở lại...kéo họ xa khỏi Nó, thay vì chấp nhận Sứ điệp của Đức Chúa Trời. Đó chính là những nhà lãnh đạo, trong thời Nô-ê. Đó là những người lãnh đạo, trong thời Môi-se. Đó là những nhà lãnh đạo, trong thời Chúa Jêsus. Đó

là những nhà lãnh đạo, ngày nay trong Đức Thánh Linh. Những đám đông hỗn tạp! Họ nói, “Ồ, hãy để phụ nữ làm điều đó. Tại sao ông la hét họ?”

¹⁵⁸ Như tôi đã nói, tôi tin ở đây trước kia, người nào đó đã nói với tôi ngày nọ, bởi vì tôi luôn luôn cố gắng khiến những chị em ở trong hàng lối. Hãy xem điều đó, họ là—họ là mục tiêu. Họ là mục tiêu trong mọi thời đại. Sa-tan đã dùng họ ở đó trong vườn Ê-đen, và nó đã dùng họ mọi lúc. Và khi Kinh Thánh chỉ ra về nước Mỹ và những người đàn bà của nó trong những ngày cuối cùng, thì tôi bắt đầu nã liên hồi vào nó. Và người nào đó nói, “Anh Branham, người ta xem anh như một nhà tiên tri.”

Tôi nói, “Tôi không phải.”

¹⁵⁹ Người đó nói, “Nhưng họ đánh giá anh như thế. Tại sao anh không dạy người ta cách nào để nhận lãnh những ân tứ thuộc linh vĩ đại? Hãy dạy họ những điều đó nếu anh...Đức Chúa Trời giải quyết với anh, chúng ta biết điều đó.” Nói, “Tại sao anh không dạy những người phụ nữ thay vì luôn luôn chặt vào họ?”

¹⁶⁰ Tôi trả lời, “Tôi đã giảng cho họ trong ba mươi mốt năm rồi, và họ thì...Làm sao tôi có thể dạy họ, làm sao tôi có thể dạy môn đại số cho họ, khi họ thậm chí không biết điều sơ đẳng ABC của họ? Tại sao thậm chí họ sẽ không đối phó và hành động giống như những người nữ? Tại sao họ cứ làm như cách họ đang làm? Làm sao anh có thể dạy họ những điều thiêng liêng khi họ thậm chí không tin ngay cả những điều tự nhiên? Làm sao anh có thể dạy họ những điều đó?” Hãy để hội thánh đi đến trong lãnh vực đó, và rồi họ có thể được dạy trong lãnh vực đó cách nào để nhận lãnh các ân tứ của Đức Chúa Trời và bày tỏ những ân tứ đó cùng mọi việc như thế nào. Nhưng Đức Thánh Linh sẽ không bao giờ để nó đến cho đến khi mà tấm lòng đó đúng đắn và sẵn sàng tiếp nhận nó.

¹⁶¹ Thế thì, Đức Chúa Trời đang đứng đó như một sức ép lớn. Đừng sợ sẽ có quá nhiều người của họ. Bạn không thể làm cạn kiệt Đức Chúa Trời. Bạn có thể tưởng tượng một con chuột nhỏ dài chừng đó, những con chuột nhỏ ở dưới những kho thóc vĩ đại của xứ Ê-díp-tô, nói rằng, “Tốt hơn tôi chỉ nên ăn một hạt lúa mì mỗi ngày, tôi có thể cạn kiệt trước mùa gặt kế tiếp”? Bạn có

thể hình dung một con cá nhỏ dài khoảng chừng *đó*, bơi ra giữa đại dương, nói, “Tốt hơn tôi nên uống nước này một cách dè xẻn, bởi vì, bạn biết *đó*, đôi khi nó có thể khô kiệt”? Ô, chao ơi, *đó* là đang cố gắng làm cho cạn kiệt lòng nhơn từ và sự thương xót của Đức Chúa Trời đối với dân sự Ngài! Ngài muốn ban ơn cho bạn. Ngài đã sẵn sàng, Ngài đang thúc ép. Bạn có thể hình dung lấy hết thấy nước trên trái đất, biển cả và mọi thứ khác, rồi đem chất nó lên trên ống tẩu thuốc lá dài bốn fút và đặt nó lên *đó* không? Áp lực sẽ ở phía dưới nó, cố gắng tìm một kẽ nứt nhỏ để nó rỉ qua. Điều *đó* giống như áp lực của Đức Thánh Linh đang cố gắng đi xuống trên mỗi đời sống.

¹⁶² Nhưng họ sẽ không làm thế, họ ưa thích những tín điều và mọi thứ nhiều hơn là họ yêu mến Đức Chúa Trời. Bạn phải bán tháo mọi thứ thuộc về thế gian, và tin Đức Chúa Trời. Điều *đó* không thể bị phủ nhận, bạn đã thấy điều *đó* từ năm này sang năm khác, và lúc này sang lúc khác. Và Giô-sép một lần đã nói, “Điều *đó* không bao giờ bỏ lỡ. *Đó* phải là Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Và *đó* là lời hứa của Đức Chúa Trời cho ngày hôm nay. Không phải tôi; tôi không phải là lời hứa của Đức Chúa Trời. Tôi là một con người. Tôi đang nói về Đức Thánh Linh của Ngài đang ở đây. *Đó* là lời hứa của thời đại, “Bất cứ nơi đâu, bất cứ người nào.”

¹⁶³ Bây giờ, chúng ta thấy rằng họ là người. Và, hãy xem, và chúng ta sẽ lấy ví dụ, Ba-la-am. Ba-la-am, ông ta đã đi xuống và dạy dỗ dân sự giáo lý của mình, và họ nói, “Bây giờ nhìn xem, tất cả chúng ta là những người tin, chúng ta là—chúng ta là con cháu của con gái Lót, dân Mô-áp ở trên kia.” Nói, “Hết thấy chúng ta đều giống nhau.” Và ông đã pha trộn họ với nhau, tạo ra hôn nhân khác chủng tộc. Ông đã đưa những người nữ Mô-áp xinh đẹp, tất cả mặc quần áo đẹp, và đưa xuống đây và nói với những người con trai của Đức Chúa Trời rằng họ là—họ là “rốt cuộc, hết thấy đều giống nhau; Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời của mọi chủng tộc, và mọi việc đều ổn thỏa.” Và ông đã cho họ kết hôn với nhau. Và Đức Chúa Trời vạch ra hàng lối phân rẽ, và khiến cho họ lìa khỏi gia đình và mọi thứ. Điều *đó* là gì? Thấy điều *đó* không? Thật chính xác những gì đã xảy ra

đăng sau đó trước cơn nước lụt, “Khi các con trai của Đức Chúa Trời thấy con gái của loài người, trông xinh đẹp, và họ bèn động lòng ham muốn và cưới họ làm vợ.” Thấy không? Cùng sự việc đã xảy ra ở đó.

¹⁶⁴ Và bây giờ cũng vậy! Lần nữa nó cũng giống như vậy. Bạn sẽ thấy điều đó. Mỗi thế hệ có ảnh hưởng đến những gì sẽ xảy ra ở thế hệ tiếp theo. Đây này. Chúng ta thấy nó. Chúng ta biết nó giống nhau, bởi vì Kinh Thánh ở đây là để tuyên bố hiện giờ cũng giống như đã xảy ra lúc ấy. Đúng thế. Bây giờ, và hết thấy những điều bị buộc tội đó, dĩ nhiên, đang dành cho thời—thời mà chúng ta đang sống.

¹⁶⁵ Bây giờ, sự—sự kêu gọi của thời nay, tất cả những gì được tính đến giữa các giáo hội ngày nay, là những thuộc viên. Tất cả những điều họ muốn là những thuộc viên. Bây giờ, tất cả chúng ta biết khẩu hiệu của Báp-tít vào năm 1944, nói, “Chúng ta sẽ có hơn một triệu, năm ’44.” Chúng ta biết Anh Billy Graham yêu quý, đây ơn của chúng ta, chúng ta thấy địa vị của anh ấy trong Kinh Thánh, nơi anh đi đến, những gì anh làm. Nhưng nó luôn luôn là “những quyết định, quá nhiều quyết định.” Chỉ là giáo phái, đó là tất cả những gì họ muốn. Hiểu không?

¹⁶⁶ Đó là cách nó đã từng có trong thời Chúa Jê-sus, cũng giống vậy. Họ không phải là những con người xấu. Họ bị mù. Chỉ thế thôi. Họ bị mù với Lẽ thật. Chúa Jê-sus đã nói với họ như vậy, nói, “Các ngươi là những người Pha-ri-si và những người Sa-đu-sê mù, tất cả những gì các ngươi làm!” Ngài đã phán bạn làm gì? “Khốn cho các ngươi các thầy thông giáo, những người Pha-ri-si, các ngươi là những kẻ mù!” Ngài không phán, “Các ngươi là những tội nhân.” Họ là những tội nhân, nhưng những gì chúng ta gọi tội lỗi.

¹⁶⁷ Bây giờ, chúng ta gọi tội lỗi, “Phạm tội tà dâm, hút thuốc, nói dối, trộm cắp, những thứ giống như thế, đó là tội lỗi.” Điều đó không phải là tội lỗi. Đó là những thuộc tính của sự không tin.

¹⁶⁸ Kinh Thánh dạy, “Ai không tin thì đã bị định tội rồi.” Sự không tin vào Lời, là tội lỗi.

169 Hãy nhìn những người đó, thánh thiện. Tại sao, bạn không thể chỉ tay vào họ, về phương diện đạo đức. Ông nội, và ông cố, và ông tổ, và ông nội-nội-nội-nội-nội của họ tất cả đều là những thầy tế lễ. Họ đã giữ luật pháp và những truyền thống của những trưởng lão và các tổ phụ, thật hoàn hảo, qua suốt mọi thời đại. Không có một thiếu sót nào về họ. Nếu họ phạm, họ sẽ bị ném đá. Những con người tốt. Và Chúa Jêsus phán, “Người thuộc về cha của các người là ma quỷ!” Tại sao? Bởi vì họ đã không thấy Sứ điệp, Lời. Ngài đã ở đó.

170 Và họ nói, “Ồ, người này đang cố phá đổ những giáo hội của chúng ta.”

171 Ngài phán, “Hỡi các người là những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê mù kia!” Ngài phán, đây là những gì Ngài đã phán, Ngài phán, “Các người sẽ chạy quanh khắp nơi để làm một người chạy từ giáo phái này sang giáo phái khác. Hết thầy những gì người sẽ làm vì một thuộc viên! Và khi các người mang họ vào giáo phái của mình rồi, người ấy sẽ là một đứa con gấp đôi lần của địa ngục hơn là khi nó còn ở ngoài đó.” Đó chính xác những gì Chúa Jêsus đã phán.

172 Và nếu có điều gì mà không công bình và điều gì mà không tin kính, thì lấy một lão thành viên bảo thủ giáo hội ra mà nghĩ rằng đó là họ thì rất tốt, và họ không thể thấy qua đó điều gì ngoài đôi mắt kính của chính họ. Tôi đang không chỉ trích. Nhưng, vâng, tôi, cũng vậy. Và, điều đó hoàn toàn đúng. Và Chúa Jêsus đã phán, “Các người là đứa con chịu gấp hai lần ở địa ngục hơn là các người lúc bắt đầu.” Và khi chúng ta nhận các giáo hội, cho dù có bao nhiêu thuộc viên đi nữa trong giáo hội đó mà anh em vào, và thấy họ đi đánh cá ngựa và đua ngựa, và đứng ra ở đây và những phụ nữ mặc quần soóc, đi lên đi xuống phố, và hát trong ban hát, đó là sự ngăn trở lớn nhất mà tội nhân từng có. Chính xác. Họ đang mong đợi những người mà tự xưng họ là những tín đồ Đấng Christ để sống một đời sống đứng đắn, để là một người khác biệt. Đó là một tấm gương. Đó là một sự ngăn trở. Đó là một người giả hình. Điều đó tệ gấp mười lần hơn bạn đã từng có. Tốt hơn bạn nên ra khỏi đó và sống đúng như bạn đã có.

173 Đó là khi người ấy đến, nói, “Ồ, họ không sống khác hơn tôi.Ồ, chắc chắn không. Tôi thì, tôi tốt giống như họ.” Đó là một sự ngăn trở. Điều đó hoàn toàn chính xác. Hãy xem họ nói, ồ, một người tội lỗi nào đó bước lên và nói, “Chúa Jêsus đã nói điều này ở đây.”

174 “À, không phải thế, vì điều đó—điều đó không có nghĩa như thế. Điều đó—điều đó, Ngài không muốn nói điều đó ngay ở đó. Đó là dành cho thời đại khác.”Ồ bạn là người không tin! Hiểu không? Việc gì vậy? Bạn đặt một tảng đá ngăn trở trên con đường của người khác.

175 Chúa Jêsus, hay là tôi muốn nói trong Thi thiên, Đa-vít nói, “Không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng, không đứng trong đường kẻ không tin kính.” Hiểu không? “Không tự đưa mình vào con đường những người không tin kính và ngồi chỗ của kẻ nhạo báng, làm trò cười họ những người mà đứng đắn, và đứng loanh quanh nói đó là hình thức tin kính. Nhưng người đó lấy làm vui vẻ về luật pháp của Chúa, người đó ưa thích làm theo nó, người đó sẽ như cây trồng gần dòng nước. Lá nó sẽ chẳng tàn héo. Và mọi sự người làm đều sẽ thịnh vượng, nó sẽ ứng nghiệm thật chính xác.” Đó là loại hội thánh mà Đức Chúa Trời muốn. Những kẻ mù dẫn dắt kẻ mù, đang làm, trong những ngày sau rốt này, những kẻ nhạo báng đến, và vân vân.

176 Sứ điệp của sự truyền bá Phúc âm thời cuối cùng là từ Ma-la-chi 4. Nó là một sự khôi phục. Sứ điệp và sứ giả, cả hai, sẽ phải là một sự khôi phục của Đức tin. Giu-đe nói, trong Sách Giu-đe, chỉ khoảng ba mươi năm sau khi sự khổ hình, ông nói, “Hỡi anh em, tôi đã ân cần viết cho anh em về Đức tin chung, để khuyên anh em nên vì Đức tin mà tranh chiến là đức tin đã truyền cho các thánh một lần đủ cả.” Hiểu không? Hiểu không? Ma-la-chi đã nói, cho những ngày sau rốt, vị tiên tri cuối cùng của Cựu Ước, rằng “Trước khi Ngày lớn và đáng sợ của Chúa đến, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi. Và người sẽ làm cho Đức tin của con cái trở lại cùng, hay Đức tin của con cái trở lại cùng tổ phụ, ngay trước thì giờ hủy diệt.” Điều đó nghĩa là gì? Đó là Sứ điệp mà đi ra, một Sứ điệp và sứ giả của những ngày sau rốt, điều đó không mang họ đến với một tín điều, nhưng giạt phất

họ ra khỏi những giáo điều kia và mang họ trở về với Đức tin nguyên thủy của các tổ phụ, tổ phụ ngũ tuần, nơi mà Hội thánh được hiện hữu trong những ngày sau rốt. Không phải các tổ phụ theo Môi-se, nhưng những tổ phụ ngũ tuần.

¹⁷⁷ Các tổ phụ theo Môi-se là Ma-la-chi 3, “Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta, để dọn đường trước Chúa.” Ma-thi-ơ 11:6 cũng nói như vậy. Chúa Jêsus đã làm chứng điều đó là khi Ngài thấy Giảng, phán, “Các người đi xem điều chi, có phải xem người mặc áo tốt đẹp, cổ tròn, và đại loại như vậy chẳng? Không phải Giảng.” Ngài phán, “Kìa những người mặc áo như thế thì ở trong đền vua, và những giáo phái lớn này, mà hôn những đứa bé, và cưới, các người biết đó, và vân vân, chôn người chết, và cưới người trẻ, và đại loại như vậy. Họ trở lại đó.” Phán, “Các người đi xem chi? Một—một cây sậy bị gió rung chẳng? Không, Giảng không phải vậy. Không, không, người không lay động khi họ bắt giữ người.”

¹⁷⁸ Nói, “Các người sẽ không có sự hợp tác nếu các người đi đến đó.” Không có gì khác biệt với Giảng, ông đi dù thế nào đi nữa. Hiểu không?

¹⁷⁹ Ngài phán, “Các người đi ra tìm chi, có phải là tìm đấng tiên tri chẳng?” Phán, “Ta phán, còn hơn đấng tiên tri nữa! Và nếu các người có thể hiểu điều đó, đây là người mà đã được nói bởi vị tiên tri, nói rằng, ‘Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta, để dọn đường.’” Ma-la-chi 3.

¹⁸⁰ Và trong Ma-la-chi 4, cho thời đại hội thánh, Ngài phán, “Ta sẽ sai Ê-li đến cùng các người trước ngày đó.” Vậy thì, đó không thể là Giảng, bởi vì thế gian đã không bị thiêu hủy sau đó và người công bình đã bước đi trên tro tàn của kẻ ác. Không. Đó là thời đại này, một Sứ điệp mà sẽ đi ra! Đó sẽ là gì? Khôi phục Đức tin của dân sự, đem Hội thánh ngày nay ra khỏi tất cả những sự lũng đoạn khác nhau và một thân thể giáo phái thối rữa, đau nhức, trở về với Đức tin sống động và một Đức Chúa Trời hằng sống. Sứ điệp ấy đã hành động trong nhiều năm. Đúng thế. Bây giờ là lúc chúng ta nên tiếp nhận và tin: sự truyền bá phúc âm thời kỳ cuối cùng là để phục hồi. Giô-ên cũng nói như vậy, “Ta sẽ khôi phục lại cho các người về mấy năm bị sâu lột vỏ đã ăn.”

¹⁸¹ Nhìn ở đây. Nên nhớ Sứ điệp của tôi mới đây về cây Nàng Dâu, thấy đó, người ta đã tiếp nhận Chúa Jêsus như thế nào? Ngài là một Cây, Đấng mà Đa-vít đã thấy, một Cây được trồng gần dòng nước, sanh bông trái Ngài theo mùa, Cây hoàn hảo nhất. Và người ta đã đốn Ngài xuống và treo Ngài trên cây La Mã do con người làm, để nhạo báng. Nhưng Ngài đã làm gì? Đã sống lại vào ngày thứ ba. Ngài đã làm điều gì khác không? Ngài thiết lập một Cây Nàng Dâu, một người nam và một người nữ giống như các cây đã có trong vườn Ê-đen, hai cây. Một cây trong chúng, là cây sự sống, và một cây sự chết. Và Ngài đã làm gì? Ngài đến để cứu chuộc cây này. Vì từ khi Ngài cứu chuộc nó, ở Đồi Sọ, Ngài sẵn sàng trồng lại nó bây giờ. Ô, chao ôi! Tôi bắt đầu có cảm giác tin kính khi bạn nói điều đó, đấy. Để phục hồi lại cây Nàng Dâu của Ngài, là kẻ mà nên được ở trong vườn Ê-đen, nhưng nàng đã sa ngã vì không tin Lời. Nhưng ở đây Ngài sẽ phục hồi một cây sẽ tin Lời! Và khi Nàng đến vào Ngày lễ Ngũ tuần, sự Dạy dỗ ban đầu đó, Đức tin nguyên thủy đó, thì La Mã đã bắt đầu làm gì? Gởi đến một sâu lột vỏ, gởi đi một sâu róm. Và mỗi con sâu đó cắn phá một phần trái của nó, lá và mọi thứ, và hút tất cả xuống.

¹⁸² Nhưng nhà tiên tri đã thấy gì, người nói, “Nhưng Ta sẽ phục hồi lại cây đó, Chúa phán vậy.” Nó bắt đầu trở lại trong sự Cải chánh. Nó đã làm gì? Đã tổ chức. Đức Chúa Trời đã tủa sửa nó, ngay trong Phúc âm Giăng 14, cắt tỉa hết thảy tổ chức ra khỏi nó. Và nó trở lại với Wesley, nó đã tổ chức. Đã cắt tỉa nó ra khỏi.

¹⁸³ “Nhưng Ta sẽ phục hồi!” Nó vẫn đang đến. Bây giờ nó làm gì? Vào lúc chiều tối sẽ không có một tổ chức. Sẽ có một—một đỉnh cao. Trái cây chín ở đâu trước tiên? Ở trên đỉnh. Tại sao? Mặt trời tiếp xúc ở đó trước. Và vào lúc chiều tối những hạt giống được trồng bây giờ dành cho cây Nàng Dâu lúc chiều tối. Khi Cây Sự Sống trở lại với cây Nàng Dâu. Bạn hiểu không? Và Ánh Sáng chiều tối bây giờ lộ ra để tưới nước và làm chín trái cây đó trên cây đã được trồng. Những hạt giống đã được gieo. Hiểu không? Lúc chiều tối. Vì vậy sự truyền bá phúc âm thời sau rốt sẽ là chứng cứ của Ma-la-chi 4, để khôi phục lại đức tin cho mọi người để trở lại với Đức tin của tổ phụ. Vâng, thưa quý vị. Trở về với những Tảng Đá xây nhà! A-men. Trở về với...

¹⁸⁴ Ngày nay những nhà lãnh đạo lại đang nói, “Những con số, những con số!” Điều đó trở lại chỗ mà họ đã nói trong thời của Chúa Jê-sus, trong thời được phân chia đó. Chúa Jê-sus phán, “Các ngươi là những kẻ giả hình! Hỡi các ngươi những thầy Thông giáo, các ngươi những người Pha-ri-si, các ngươi làm cho con người chạy từ giáo phái này sang giáo phái khác khắp năm châu, để tìm một người, và khi tìm được rồi các ngươi làm cho địa ngục nhiều gấp đôi hơn khi người đó bắt đầu.” Và ngày nay họ sẽ—họ sẽ gửi hàng tỉ đô-la và làm mọi thứ mà họ có thể làm với một người để có thêm một thành viên nữa của giáo hội. Và, khi bạn làm thế, người đó sẽ tệ hơn khi ra khỏi nơi đó. Bạn có thể chỉ làm cho người đó trở nên một người giả hình, để người ta làm những việc đó, tiếp tục đi ra trong thế gian và cười cợt và đem Phúc âm ra làm trò đùa, và mọi việc giống như thế. Nó là, đây, những nhà lãnh đạo ngày nay lại đang nói, “Những con số, những con số, những con số!” Đó, đó là tất cả những gì đạt được ngày hôm nay, là những con số, những quyết định.

¹⁸⁵ Bây giờ, đó là một từ quan trọng như vậy ngày hôm nay, “những quyết định.” Tôi mong người nào đó quyết định hầu việc Đức Chúa Trời thay vì gia nhập một giáo hội. “Hãy quyết định, hãy bước vào, ghi tên bạn vào sổ,” gửi cả một đám người to lớn xuống đó, sẽ viết. “Bạn tên gì?” “John Jones.” “Bạn có tin nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi của mình không?” “Có.” “Bạn tin Đức Chúa Jê-sus Christ là Con của Đức Chúa Trời không?” “Có.” Sa-tan cũng tin như vậy, giống như vậy. Kinh Thánh nói nó đã vậy. Nó tin và run sợ. Vâng, thưa quý vị.

¹⁸⁶ Nhưng bạn đừng run sợ khi bạn tin thật sự, bạn vui mừng, a-men: “Tất cả những ai yêu mến sự hiện đến của Ngài.” Như tôi đã nói một người nào đó thường xuyên nói với tôi, gửi thư cho tôi, “Anh Branham, anh làm mọi người sợ đến chết, nói với họ về thời cuối cùng đang đến.” Làm cho Hội thánh sợ hãi à? Ôi chao, đó là điều vinh hiển nhất có thể xảy ra, sự Đến của Chúa, thời cuối cùng. Tôi mong nó đến ngay bây giờ. Chắc chắn rồi. Ô, đó là điều vinh hiển nhất mà tôi từng nghĩ đến, để gặp Chúa tôi. Chiếc áo xác thịt già nua này tôi sẽ rơi xuống, và sống lại và nhận phần thưởng đời đời, trở nên một người trẻ lại, và sống đời

đời với Chúa tôi, với tất cả những người của tôi. Ô, chao ơi! Tôi không thể nghĩ về việc đấu tranh qua tội lỗi và thử thách này, và sự nhức nhối và đau đớn trong ổ dịch bệnh già nua này ở đây. Để rời bỏ điều này và đi đến nhận một—một mào triều thiên công nghĩa, ô, nó là điều vinh hiển nhất mà tôi đã từng nghe! Như Sứ đồ Phao-lô đã nói, “Ta đã đánh trận tốt lành, ta đã xong sự chạy, ta đã giữ được đức tin, do đó hiện nay có một...ta đã giữ được Đức tin ấy, và có một mào triều thiên công nghĩa đã để dành cho ta, mà Chúa công bình sẽ ban cho ta trong ngày đó; không chỉ cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ mà yêu mến sự hiện đến của Ngài.” Không phải *tin* sự hiện đến của Ngài; nhưng “yêu mến” sự hiện đến của Ngài, một sự vui mừng như vậy khi biết Ngài đang đến! Chắc chắn vậy! Vâng, thưa quý vị!

¹⁸⁷ Nhưng ngày nay đó là “những thuộc viên,” đó là “những quyết định,” đó là “mang vào trong những thuộc viên của giáo hội,” rất nhiều thành viên. Đó là những gì...Đó không phải là sự truyền bá phúc âm trong thời cuối cùng.

¹⁸⁸ Bây giờ tôi sẽ ngừng chỉ một phút, và tôi chỉ muốn nói với các bạn từ tấm lòng của mình. Tôi hi vọng tôi không—tôi không giữ các bạn lại quá lâu. Ấy là...tôi còn khoảng bảy, tám phút, và tôi chỉ muốn nói với các bạn từ tấm lòng.

¹⁸⁹ Đó chẳng phải là sự thật hiện giờ, “Những quyết định, gia nhập một giáo hội. Các bạn hãy rời bỏ giáo hội Giám Lý và gia nhập với chúng tôi, Báp-tít. Hay là, bạn hãy rời bỏ Báp-tít và gia nhập với chúng tôi, Giám Lý, Trưởng Lão, Lutheran”? Công giáo đang thu nhận tất cả, đấy. “Thuộc viên, thuộc viên, thuộc viên, thuộc viên, những quyết định, những quyết định.”

¹⁹⁰ Những tảng đá có ích gì nếu bạn không có người thợ xây tạo thành hình cho nó? Sự xưng tội là những tảng đá. Khi Phi-e-rơ xưng tội mình, Đức Chúa Jê-sus phán, “Ngươi là Phi-e-rơ, một hòn đá nhỏ.” Nhưng là một hòn đá có ích lợi gì nếu không có người thợ xây để tạo thành hình cho nó thành con trai của Đức Chúa Trời? Bạn chỉ đang chất một đống đá. Đúng thế không? Chẳng làm ích lợi một chút nào. Hiểu không? Nước làm cho xói mòn đá. Đấy, đúng thế, đó là con người. Ích lợi gì là những viên đá nếu bạn không có một người thợ xây đá thật sự có một công cụ

tốt sắc bén để thành hình nó vào một chỗ thích hợp trong Nhà của Đức Chúa Trời? Chỉ muốn hỏi bạn, ích lợi gì những quyết định, tốt gì cho bạn ghi tên vào sổ? Tốt gì để đến gia nhập giáo hội, nếu người thợ xây không có ở đó để tạo hình điều đó và làm cho họ giữ sạch *điều này* và *điều kia*, và cắt gọt nó rồi giao lại cách này, và làm cho chúng thích hợp và làm cho chúng trở nên giống như những tín đồ Đấng Christ để đặt trong Nhà của Đức Chúa Trời, với những dấu hiệu theo sau những kẻ tin?

¹⁹¹ Đó là sự truyền bá phúc âm trong thời kỳ cuối cùng, lấy đi những tảng đá và tạo hình dáng cho chúng. Hiểu không?

¹⁹² Những hòn đá có ích lợi gì nếu bạn chỉ chất đống nó? Hãy đặt chúng ở nơi của chúng, có thể làm ích lợi chút ít hơn là để chúng nằm chất đống với nhau. Chúng có thể cần được đem ra khỏi đó, và không một hòn đá nào tự ra khỏi đó được. Đấy, đúng thế. Đá chẳng được việc gì nếu không có người thợ xây.

¹⁹³ Chúa Jêsus quan tâm đến tính cách, không phải số thành viên. Bạn biết điều đó không? Ngài đánh giá tính cách. Đức Chúa Trời luôn luôn cố gắng để có một người trong tay Ngài. Đó là hết thấy những gì Ngài cần làm, là một người, và Ngài sẽ thực hiện công việc của Ngài qua nhiều năm. Cứ suy nghĩ, Ngài có thể chỉ tìm thấy một người công nghĩa trong thời của Nô-ê. Trong thời của Môi-se, Ngài chỉ tìm thấy một người công bình.

¹⁹⁴ Hãy xem Sam-sôn. Đấy, Đức Chúa Trời có thể chỉ dùng những gì bạn đã đầu phục Ngài. Sam-sôn là một con người to lớn khỏe mạnh, ông ta có nhiều sức mạnh. Sam-sôn đã đầu phục sức mạnh của mình với Đức Chúa Trời, nhưng ông không muốn dâng lòng ông. Ông đã dâng nó cho Đa-li-la. Hiểu không? Đó là cách của con người ngày nay. Ồ, hỡi anh em, người ta sẽ vươn tay ra và trả hết những món nợ, và những việc giống như thế, và xây dựng một giáo phái lớn hơn, hay đại loại như thế, nhưng, khi đến việc dâng tấm lòng của họ, thì họ sẽ không làm điều đó. Đúng thế. Có ích gì...

¹⁹⁵ Phi-e-rơ đã có một thanh gươm. Ông rút gươm đó ra, định cắt đứt tai thầy tế lễ thượng phẩm, và những việc như thế, ông đã làm điều đó. Nhưng khi cần lòng dũng cảm Cơ-đốc nhân chân thật, thì ông đã không dùng nó. Ông đã quay lui và chối Ngài.

Đúng thế không? Ông có thể cắt đứt tai một thầy tế lễ thượng phẩm bằng thanh gươm của mình, chắc chắn, ông biết cách cầm nó như thế nào. Nhưng khi cần thiết và đến giờ đứng trên Lời của Đức Chúa Trời, ông đã không có đủ lòng can đảm, và thậm chí còn chối ông đã biết Chúa Jêsus.

¹⁹⁶ Ngày nay điều đó cũng xảy ra. Chúng ta có can đảm để xây những tòa nhà và đưa hàng triệu đô-la vào chúng. Chúng ta có can đảm để đặt những chiếc đàn thùng và những chỗ ngồi bọc nhung sang trọng, và cùng mọi thứ, và đi ra và chạy từ giáo phái này sang giáo phái khác từ nơi này sang nơi khác, và làm tín đồ Giám Lý rồi Báp-tít, và vân vân, đi lui đi tới như thế. Nhưng khi cần lòng dũng cảm của một tín đồ Đấng Christ, để chấp nhận Lời, Sứ điệp của Đức Chúa Trời, và đứng trên Nó, thì rất ít người chúng ta. Vì thế ích gì những hòn đá của anh em nếu không có người thợ xây? Chẳng đúng thế sao?

¹⁹⁷ Đức Chúa Trời đang tìm kiếm tính cách, không tìm số hội viên. Tính cách! Ê-li-ê-se, khi ông đi tìm Cô Dâu của—của—của Y-sác, ông đã đổ mồ hôi cho đến khi tìm thấy tính cách. Nên nhớ, Áp-ra-ham đặt trách nhiệm trên ông như chính Đức Chúa Trời đặt trách nhiệm cho chúng ta, đúng thế, những mục sư truyền đạo chúng ta. “Hãy săn tìm Nàng Dâu của Ta!” Đức Chúa Trời ban phước cho lòng bạn. Tôi không tìm kiếm những thuộc viên, tôi đang tìm kiếm sự trong sạch của tấm lòng, đấy, người nào đó mà sẽ tin Lời.

¹⁹⁸ Ê-li-ê-se đã tìm, và ông nghĩ, “Ồ, tự ta không thể làm điều này. Có quá nhiều trách nhiệm. Ta nhận thấy trách nhiệm tìm kiếm cho Y-sác...” Mà, là hình bóng về Hội thánh, anh em biết, Đấng Christ; Rê-bê-ca, hình bóng của Nàng Dâu. Và Ê-li-ê-se quì gối xuống và thưa, “Lạy Đức Chúa Trời, Ngài—Ngài phải giúp đỡ con.” Và khi ông cầu vấn Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã giúp đỡ ông. Ông đã có tính cách.

¹⁹⁹ Hỡi anh em, hãy trở lại với Lời. Trở lại với Đức Chúa Trời. Đừng để ý anh em thuộc về giáo hội này. Anh em có thể ở lại đó nếu anh em muốn, nếu họ cho phép anh em. Nhưng, điều trước tiên cần phải làm, là, đến với Đức Chúa Trời. Đúng thế. Đây là sự truyền bá phúc âm thời cuối cùng. Vâng, thưa quý vị. Tính cách!

200 Và khi ông đã tìm thấy, và rồi khi Ê-li-ê-se tìm thấy tính cách mà có trong người nữ đó, Rê-bê-ca, cô dâu xinh đẹp của Y-sác, ông đã nói với nàng về Y-sác. Và nàng không bao giờ hỏi một điều gì. Nàng tin vào lời của sứ giả, và nàng sẵn lòng đi. Và họ đi, hỏi người cha, ông nói, “Hãy hỏi nàng, nàng đã là một thiếu nữ rồi. Hãy hỏi nàng, hãy để nàng quyết định.”

201 Nàng nói, “Tôi sẽ đi.” Với điều gì? Một người đàn ông mà nàng chưa bao giờ gặp, không biết gì về người đó. Nhưng tuy nhiên nàng đã sẵn sàng, bởi vì nàng đã được định trước và thấy trước điều đó. Hoàn toàn đúng.

202 Bạn có để ý người đàn bà đã rửa chân cho Chúa Jêsus không? Nàng không hề cầu xin một ơn huệ. Nàng chỉ nhìn ở đó. Và tại đó, kẻ giả hình ấy đang cố lấy Ngài ra làm trò cười, hạ thấp tính cách của Ngài. Đó là những gì họ luôn luôn cố gắng làm, làm cho Ngài trông hèn hạ. Bạn biết đấy, một số người, họ đi theo Ngài chỉ để làm điều đó. Họ sẽ nói, “Bây giờ, hãy nhìn đây. Thừa Thầy Nhân lành, chúng tôi biết Ngài là một người vĩ đại của Đức Chúa Trời, Ngài không sợ điều gì. Chúng ta có nên nộp thuế cho Sê-sa không?” Thấy không? Tất cả những việc đó! Điều đó, chỉ là đang cố gắng tìm ra một điều gì đó để bôi nhọ Danh Ngài, làm bẩn nó. Và người Pha-ri-si này mời Ngài xuống ở đó để dùng bữa tối, giáo phái đó biết rằng họ đã mời Ngài đến đó, họ đã có nhiều mưu mẹo kể ở đâu đó. Như kẻ đánh bạc nói, “Một lá bài chủ trong tay áo.” Họ có chung điều gì đó.

203 Khi bạn thấy bất cứ ai như thế, mà ghét bạn, nguyên cơ của bạn vì Đấng Christ, và thế thì họ đưa bạn vào, cũng để lấy đi nhiều tiền của bạn, hay làm một điều gì đó, hay sử dụng bạn trong cách nào đó. Hiểu không? Không có...Họ sẽ không tin Sứ điệp. Họ nhận bạn vì một điều gì khác. Bạn nghĩ rằng cùng Đấng Christ đó không phân biệt sự việc giống như vậy ngày hôm nay sao? Chắc chắn, Ngài biết.

204 Nhưng họ đã đưa Ngài vào trong đó, và họ nói, “Bây giờ chúng ta sẽ chứng minh điều đó.” Và họ đã đưa Ngài trở lại đó và để Ngài đến trong sự hồi hám, không hề rửa chân Ngài, không hề chào đón Ngài. Đặt ngồi trong đó, nơi mà họ đi lại trong những chiếc áo dài, bạn biết đấy, đưa vào đó nơi những con ngựa và

mọi thứ đã đi suốt ngày, trên những con đường mòn nhỏ bé. Hết thấy họ đều đi lại cùng một cách. Cái áo dài to lớn đó đang nhạt lầy mùi hôi thối ấy, và nó ở trên Ngài, và nó bốc mùi hôi từ bụi bặm và các thứ trên đường. Và mùi hôi thối đó, giống như sân nuôi gà vịt quanh nhà kho và các thứ. Và điều đó đã ở trên Ngài, đi vào nhà khách với những tấm thảm trải sàn nhà to lớn vĩ đại trên sàn nhà, mọi thứ. Họ đã có một loại dầu nào đó, họ—họ rửa mặt và rửa chân, và mang cho họ một đôi dép lê đi trong nhà, như thế, và mang đôi dép có quai sau của họ. Rồi đi vào sau khi họ đã mặc đồ và ăn mặc chỉnh tề, và sửa sang lại tóc, rồi bước vào. Rồi bạn gặp những người khách của mình, và rồi—và rồi bạn—bạn chào đón và ôm họ. Họ ôm nhau ở cổ, và hôn nhau ở cổ. Hiểu không? Giống như bạn thấy Joseph và tôi cách đây một lát chúng tôi vòng tay ôm lấy nhau, vỗ nhẹ vào nhau. Và họ hôn nhau ở cổ. Nhưng người Pha-ri-si đó, sau khi mời Ngài vào đó, và để Ngài ngồi đằng sau đó, họ không hề rửa chân cho Ngài, họ không hề làm điều gì cho Ngài, để Ngài ngồi đó chỉ để lấy Ngài ra làm trò cười.

²⁰⁵ Nhưng một gái điếm tầm thường đáng thương hạ cấp nào đó, với vài đồng năm xu mà nàng kiếm được ở đó trong nơi sống tai tiếng của mình, nàng đã thấy Ngài đang ngồi đó. Và những giọt nước mắt lớn lăn dài xuống từ trên má của nàng. Nàng đi xuống đó và mua một hộp đựng thạch cao, với tất cả số tiền mình có. Nàng lên ra trong cách nào đó và trở lại, và nàng quỳ xuống nơi chân Ngài, và nàng bắt đầu khóc, xoa tóc mình xuống. Và—và nàng khóc và lấy tóc của mình...Họ không có khăn để lau chân Ngài, và nàng đã lấy tóc mình và lau khô chân Ngài. Thật thú vị nước tốt đẹp cho chân Ngài, là những giọt nước mắt của một con người tội lỗi ăn năn! Và nếu Ngài chỉ di chuyển bàn chân Ngài, nàng ắt hẳn nhảy lên. Bà không hỏi gì, nàng chỉ thấy đó là điều cần làm.

²⁰⁶ Chúng ta không thể làm điều đó ngày nay chẳng? Chà, chúng ta không hỏi gì cả. Nó cần được thực hiện, Phúc âm cần được rao giảng. Dù chúng ta có một xu, hay bất cứ cái gì, chẳng có gì khác biệt. Tôi không bao giờ nhận tiền dâng trong đời. Đây là một nhu cầu. Đây là một sự kêu gọi. Hãy phân rẽ, và các giáo hội ghét bạn,

và mọi thứ khác, và hất cẳng bạn ra ngoài, và thật sự chỉ còn lại một vài người bạn với nhau. Nhưng đó là một Sứ điệp. Nó phải đi, bất chấp mọi thứ. Tôi không bao giờ tự thực hiện một chương trình trên ra-di-ô hay vô tuyến truyền hình để phải xin tiền của người ta. Tôi không thể làm điều đó. Tôi muốn là anh em của các bạn. Tôi muốn đi nơi nào Đức Chúa Trời...Nếu có năm người ở đây, hãy đi đến đó. Đi qua ở đây, nếu có một triệu, Đức Chúa Trời sẽ mở đường cho tôi đi. Chỉ thế thôi. Chỉ sống bằng đức tin. Đó là cách hết thảy chúng ta nên thực hiện. Và, cảm ơn Đức Chúa Trời, nhiều người họ đang làm điều đó, anh em thấy, cùng một cách giống nhau. Điều đó là thật, họ đang làm điều đó.

²⁰⁷ Hãy nhìn người đàn bà nhỏ bé này. Chúa Jêsus không hề lấy chân đi chỗ khác. Hãy xem đám người Pha-ri-si đang đứng ở đó, nói, cố gắng lấy Ngài làm trò đùa lúc bấy giờ, nói, “Bây giờ, nếu Ngài là một đấng tiên tri, thì Ngài sẽ biết người đàn bà đang rửa chơn cho Ngài là loại người gì. Hiểu không? Ngài hẳn biết loại người đàn bà gì đang ở bên Ngài. Đấy, Ngài ở đó, điều đó chỉ ra cho thấy Ngài giao du với hạng người nào.” Tôi rất vui vì điều đó. Vâng. Ngài biết. “Hãy nhìn loại người cùng đi với Người đó. Chúng ta là những người có phẩm cách. Chúng ta là những thuộc viên giáo hội. Và, nhìn kìa, người đàn bà tội lỗi ở đó với Người ấy, người đàn bà đó, chúng ta biết cô ta là ai, cô ta đi dạo đường phố. Cô ta là...” Anh em biết tôi đang nói về điều gì. “Vì thế ở đó, cô ta cũng thuộc loại đàn bà đó. Nhìn kìa, nhìn kìa, đó là loại người bám theo sau Người ấy.” Tôi rất vui. Tôi rất vui.

²⁰⁸ Đó là tôi đã thế nào, anh em biết. Tôi là loại người đó, không tốt, một người tội lỗi. Và mỗi người các bạn cũng giống vậy, đã không đến với Ngài. Bạn không đến như là một thành viên của giáo hội, bạn đến chỉ vì có một cái gì đó để được làm. Chúa Jêsus cần được phục vụ, người nào đó nên ở đó. Chúng ta hãy làm điều đó. Nàng không hề hỏi, “Lạy Chúa, Ngài sẽ chúc phước cho tôi, Ngài sẽ làm điều này chứ?” Không, nàng chỉ rửa chơn cho Ngài và lấy tóc trên đầu mình mà lau chúng. Bạn biết, một số chị em của chúng ta phải đứng trên đầu của họ để có đủ tóc lau chơn Ngài.

209 Và những lọn tóc đẹp của nàng rơi xuống, và nàng lau chơn cho Ngài. Và [Anh Branham tạo ra một tiếng hôn—Bt.] nàng đang hôn chơn Ngài [Anh Branham tạo ra một tiếng hôn.] liên tục như thế. Chúa Jêsus chỉ ngồi và nhìn nàng. Ngài không hề cử động một chút nào. Sau một lúc, khi nàng đã xong, Ngài quay lại.

210 Có lão Si-môn đang đứng đằng kia với tất cả những người trong hội đồng giáo phẩm, nói, “Thấy đó! Ha! Ha! Đó là Ông ta. Đấy, thế đấy, điều đó chỉ cho biết Ông ta thế nào. Ông ta không phải là một tiên tri. Hãy nhìn Ông ta!”

211 Ngài quay lại và phán, “Hỡi Si-môn!” Ồ, tôi tưởng tượng ông ta đỏ mặt. Ngài phán, “Ta có điều muốn nói cùng người. Các người mời Ta đến đây. Hiểu không? Khi Ta vào cửa, các người không hề rửa chơn cho Ta, các người không hề hôn chào đón Ta, các người không hề xức dầu cho đầu Ta. Các người chỉ đứng đó, và cố đem Ta ra làm trò cười. Hiểu không? Các người mang Ta vào đây vì mục đích đó. Và người đàn bà này, từ khi Ta đến, kể từ khi Ta đến, nàng liên tục rửa chơn cho Ta bằng nước mắt của nàng, và lau chúng bằng tóc trên đầu nàng. Và nàng liên tục, không hôn cổ Ta, nhưng hôn chơn Ta hoài.”

“Người không đòi hỏi điều gì, phải không, hỡi chị?”

“Không.”

212 “Nhưng Ta phán cùng người rằng tội lỗi người, mà nhiều lắm, đã được tha hết.” Ừ-Hm. Vâng. Hiểu không? Luôn mọi lúc nàng không có điều gì cả, nhưng chỉ sợ rằng, có thể nàng đã không làm điều đúng, nhưng nó cần được thực hiện, nhưng phần thưởng của nàng nhận được lúc cuối cùng.

213 Bạn có thể nghe tôi giảng Sứ điệp này. Bạn có thể thấy Đức Thánh Linh phân biệt và làm những điều vĩ đại, và thi hành những phép lạ. Bạn có thể cầu nguyện, và nó sẽ không bao giờ ứng nghiệm. Cứ tiếp tục, phần thưởng đang chờ bạn lúc cuối. Thế thì điều đó sẽ không tốt hơn sao? Vâng. Đấy, hãy phục vụ Chúa Jêsus. Đó là Sứ điệp thời kỳ cuối cùng. Ngài đã có một Nàng Dâu. Đức Chúa Trời đang tìm kiếm tính cách. Và rồi sau đó Ê-li-ê-se đã tìm thấy tính cách đó, rồi việc tiếp theo là làm cho nàng sẵn sàng đi. Cũng một thể ấy bây giờ, hỡi anh em, cũng giống

như vậy bây giờ. Sự điệp thời cuối cùng không ở bên ngoài kia ở Ba-by-lôn.

214 Đó là chỗ mà tôi đã nói với anh, Joseph à, khi người anh em Thụy Điển này của tôi đứng ở ngoài đó và anh đã ngã đầu trên vai tôi ngày nọ và khóc như một đứa trẻ. Anh nói, “Anh Branham, Đức Chúa Trời đã sai tôi đến đây, Chicago, nói tôi sẽ thấy Chicago chấn động một trong những ngày này.” Và anh nói, “Bây giờ người ta đang đuổi tôi. Họ lấy nhà thờ của tôi ra ngay dưới ảnh hưởng của tôi, nhà thờ to nhất, đẹp nhất ở Chicago.” Nói, “Họ đang chiếm nhà thờ của tôi, và tại đây họ đuổi tôi ra ngoài. Họ đã bỏ phiếu loại tôi ra. Tôi không biết làm gì.”

215 Tôi nói, “Joseph, Đức Chúa Trời không nói dối.” Tôi nói, “Anh đã thấy Chicago lung lay. Điều đó đã bắt đầu ở thành phố New York khi tôi thấy anh ở đó, bởi vì nếu họ không muốn hợp tác với anh, tôi sẽ thậm chí không đi.” Và thậm chí không biết anh ta, nhưng điều gì đó ở anh đã kéo tôi đến với anh. Tôi không nói điều này bởi vì có một buổi truyền giảng lớn của anh ấy tối nay. Nhưng, điều đó đúng, tôi đã bị kéo đến với Joseph. Tôi đã từ chối đi Chicago, bởi vì họ không để cho anh ấy đến, sẽ không cho anh ấy đến để hợp tác. Tôi nói, “Thế thì tôi cũng không đi.”

Nói, “Anh không biết anh ta.”

216 Tôi nói, “Tôi biết tôi không biết anh ấy, nhưng Đức Chúa Trời biết anh ấy. Anh ấy là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Và, với tôi, anh ấy tốt.”

Và vì thế nên Joseph nói, “Tôi mong mình có thể thấy Chicago rung chuyển.”

217Ồ, chao ơi! Không nhận biết sự rung chuyển của nó không có nghĩa là bia đỡ đạn ở ngoài đó. Không có nghĩa rằng rác rưởi sẽ bị thiêu hủy ở ngoài đó. Hội thánh đang rúng động. Hiểu không? Chỉ có một trăm hai mươi người trong số hàng triệu người, trên phòng cao, khi sự rúng động đến. Đúng thế. Chắc chắn. Nó là sự rúng động, là dân sự. Việc...

218Hãy xem, khi họ có cuộc phục hưng vĩ đại đó, A-pô-lô này, nhà truyền giáo Báp-tít lúc đó chưa nhận được Đức Thánh Linh, chưa bao giờ làm phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ.

Sứ đồ Phao-lô đi ngang qua miền thượng duyên hải của Ê-phê-sô, ông thấy hội thánh mạnh mẽ này mà Kinh Thánh nói về, và ông đã đi qua đó và bảo họ cách của Chúa. Và họ đã nói...Ông nói, “Các anh em đã nhận Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?” Và họ đã la lên và đã có một thì giờ tuyệt vời. Nói, “Các anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?”

Nói, “Chúng tôi không biết có một đấng ấy.”

Nói, “Vậy thì anh em đã chịu phép báp-têm thế nào?”

Họ nói, “Chúng tôi đã chịu phép báp-têm của Giăng.”

²¹⁹ Ông bèn nói, “Điều đó không tác dụng nữa. Phải chịu phép báp-têm lại.” Và ông đã làm phép báp-têm lại cho họ, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. Và đặt tay ông trên họ, và Đức Thánh Linh giáng trên họ. Họ nói các thứ tiếng và nói tiên tri. Và ở đó chỉ có khoảng tám hay mười người. Đúng thế.

²²⁰ Sự rúng động! Đấy, Đức Chúa Trời không làm rúng động việc đó, địa ngục sẽ rúng động khi nó nhận lãnh điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời làm rúng động Hội thánh Ngài.

²²¹ Một Thiên sứ đến với Áp-ra-ham và nhóm người của ông trên núi, và thực hiện một phép lạ, bằng sự phân biệt rõ những tư tưởng đã có ở trong lòng ông. Đúng thế không? Và Sa-ra ở bên trong. Nơi mà, các thiên sứ mà đã đi đến thành Sô-đôm có hàng ngàn người dưới đó. Đấy, sự rúng động đến trong nhóm nhỏ. Anh biết điều đó, Joseph à. Anh đã thấy Chicago có lời kêu gọi cuối cùng của nó. Đúng thế. Và Đức Chúa Trời tôn cao anh, đã làm chính xác những gì Ngài đã phán. Làm cho Cô Dâu sẵn sàng, đó là những gì nó xảy ra.

²²² Bây giờ chúng ta sẽ chấm dứt ở đây, bằng việc nói điều này. Sứ điệp thời sau rốt là khiến Nàng Dâu sẵn sàng và sửa soạn cho sự Cát lên. Nó có thể làm điều gì? Theo như Ma-la-chi 4, là mang người ta trở lại với Đức tin đã từng được các thánh đồ rao giảng. Mang họ trở lại với Đức tin của các tổ phụ, vai trò lễ ngũ tuần, trong thời kỳ khôi phục. “Ta sẽ khôi phục, Chúa đã phán vậy.” Đó là biến cố thật sự, sự truyền bá phúc âm thời kỳ cuối cùng.

²²³ Bây giờ tôi chỉ muốn nói đôi lời này trước khi tôi kết thúc. Tôi lướt qua phần còn lại của những câu Kinh Thánh này, và có

lẽ lúc nào đó có thể đến với chúng. Nhưng tôi muốn nói điều này. Chúng ta tin rằng chúng ta đang ở thời đại cuối cùng. Chúng ta tin điều đó. Và mặc dầu dường như ở thời cuối cùng, vào lúc này, để Sứ điệp và Sứ giả cả hai sắp lộ ra. Trông giống như Satan đã cố gắng hết sức để phá hoại chúng ta. Anh Neville, tai nạn của anh ấy; Anh Crase ở đó; và khẩu súng nổ. Thấy đó, nó giống như vậy, và ngay bây giờ khi mọi giáo hội bên ngoài qua đó có dấu hiệu từ chối tôi. Và, đấy, đấy, nó trông giống như nó—nó gần như nổ tung ra. Trông giống như chúng ta bị đánh bại. Các anh em đừng lo lắng. Anh em biết, thường thường vào lúc đó thì Đức Chúa Trời bước ra, về điều gì đó Ngài đã theo dõi từ rất lâu. Anh em nên nhớ.

224 Nên nhớ vào lúc đó đã có một số con cái ở trong lò lửa hực, họ vẫn nắm giữ đúng với Lời đó. Mọi sự đã đi sai trật. Họ bị ném vào nhà giam. Người ta giữ họ qua đêm, người ta sẽ đốt cháy họ sáng hôm sau. Và trông giống như sự cuối cùng hầu gần, họ đang bước đi ngay vào lò lửa hực. Nhưng Ngài đang cỡi ngựa ngự xuống để thay đổi, quang cảnh đã thay đổi tất cả chỉ trong khoảnh khắc.

225 Nó luôn luôn ở vào những phút yếu đuối nhất, khi mà giống như Sứ điệp thật sắp sửa bị đánh bại, thì đó là lúc Đức Chúa Trời bước vào. Ngài—Ngài để cho Sứ điệp và sứ giả đi đến chỗ cuối con đường, đấy, rồi Ngài đến và Ngài cỡi ngựa trên sóng cao. Đúng thế.

226 Anh em nên nhớ, đó là Chúa Jêsus, khi kẻ thù của Ngài nghĩ rằng chúng ta đã đánh bại Ngài, kẻ không tin nói, “Chúng ta đã có được Ngài trên cây thập tự.” Những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê mà ghét Ngài và treo Ngài trên cây thập tự, họ nghĩ, “Bây giờ chúng ta có được Ngài.” H-ừm. Đó gần như là lúc Đức Chúa Trời cỡi ngựa hiện đến, và đã khiến Ngài sống lại vào buổi sáng Phục sinh, và đập tan vương quốc của Sa-tan, lật trần địa ngục, lấy các chìa khóa của sự chết và âm phủ, và sống lại với họ. Chắc chắn, nó chỉ xảy ra vào lúc yếu đuối đó. Sứ điệp của Ngài, Ngài đã giảng ra Lời, Ngài đã ủng hộ, và mọi sự, thế thì đó chính là lúc yếu đuối thật sự khi chiến thắng đến. Khi Ngài đã thực hiện tất

cả những điều Ngài có thể làm, thì Đức Chúa Trời đã đến. Ngài đã thay đổi tình hình.

²²⁷ Chính Gia-cốp đã chạy trốn Ê-sau, tìm cách lẩn trốn ở *đây* và *đó* (qua tới...?..., và những người khác nhau) cố gắng lẩn trốn Ê-sau. Rồi lòng ông bắt đầu ao ước được về nhà. Và trên đường về nhà, ông đã gửi đi những sứ giả, ông đã gửi đi những của lễ và mọi thứ khác, cố gắng làm cho Ê-sau nguôi cơn giận. Nhưng đó chính là lúc Gia-cốp từ bỏ chính mình, đó chính là lúc Gia-cốp không biết đường nào để quay lại. Ông để vợ con đi qua dòng—dòng nước, còn ông đi qua lạch—lạch nước ở phía sau. Đó là khi Gia-cốp đã vật lộn suốt đêm, cho đến khi ông kiệt sức, và ông đã bị què và ông yếu đuối, và thân thể của ông bị suy yếu. Chính là lúc đó Đức Chúa Trời cỡi ngựa hiện đến. Sáng hôm sau, chúng ta thấy gì ở ông? Một ông hoàng can đảm, sau khi ông đã yếu đuối. Trông có vẻ như ông bị đánh bại. Nhưng chúng ta thấy ông là một hoàng tử can đảm. Sứ điệp đang tiếp tục, và sứ giả cùng đi với nó. Điều đó hoàn toàn chính xác. Ông là một hoàng tử can đảm ngày ấy.

²²⁸ Thậm chí, Ê-sau, khi ông muốn gặp Gia-cốp nhất, Ê-sau, khi ông ta đã gặp ông. Và nên nhớ, cùng lúc ấy Đức Chúa Trời, cũng đã làm việc trên tấm lòng của anh ông. Đúng thế. Và Ê-sau đã đến với ông, nói, “Anh có những đội quân ở đây.” Nói, “À, em rất yếu, Gia-cốp à. Thân thể em thật đau ốm. Em bị suy nhược.” Nói, “Anh—anh—anh...anh sẽ gửi quân đi theo để bảo vệ em,” ngay khi ông cần họ.

²²⁹ Nhưng ông đã thấy ra điều gì đó. Ông nói, “Tôi sẽ đi một mình.” A-men. Chính là khi ông phục hồi từ sự yếu đuối đó, ông đã hồi phục sau cú sốc đó.

²³⁰ Khi Đức Chúa Jêsus hồi phục sau cú sốc của sự chết, là lúc Ngài mạnh nhất, Ngài có thể đi qua một tòa nhà mà không đụng chạm đến trát vữa của đá. Ngài có thể ăn cá và bánh mì. A-men. Ồ, vâng. Chính là lúc đó, sau khi sự yếu đuối đã đến, ông đã tìm thấy chính mình mạnh mẽ. Chính là sau khi sự yếu đuối đã đến.

²³¹ Và trông giống như khá yếu đuối lúc này cho cả Sứ điệp và sứ giả. Nhưng anh em đừng lo lắng! Ở nơi nào đó, tôi không biết thế nào, nhưng tôi đang tin cậy Ngài. Ngài sẽ cỡi ngựa đến

vào một ngày nào đó. Anh em đừng lo lắng. Chúng ta hãy đi với nhau. Chúng ta hãy cúi—chúng ta hãy cúi đầu xuống với nhau. Sự truyền bá phúc âm thời kỳ cuối cùng.

²³² Ôi Đức Chúa Trời, Ánh Sáng vĩ đại buổi chiều tối bây giờ đang chiếu sáng cho một lúc nào đó. Chúng con đã thấy Ngài lung sục qua những lối đi lên xuống giữa những dãy ghé ở đây, mang những ai ở trong bóng dáng của những người đàn ông và đàn bà, bị ăn mòn vì bệnh ung thư, mù lòa, đau ốm và khốn khổ, mà ngay cả các bác sĩ từ bệnh viện Mayo và khắp nơi đã từ chối họ. Bây giờ họ đang ngồi ở đây sáng nay, và nhiều người trong số họ khỏe và mạnh. Không chỉ ở đây, nhưng khắp nơi trên thế giới. Những phụ nữ đã tiếp nhận con cái của họ trở lại với cuộc sống, sau khi đã chết nhiều giờ. Trẻ em đã bị chết trên đường, vì xe ô-tô, đã thông báo “chết” và liệm nằm ra đó, im hơi lặng tiếng; và trong thời gian một phút đã đứng dậy bước đi xuống đường phố, ngợi khen Đức Chúa Trời. Vâng, lạy Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời. Thời gian chiều tối là đây. Những hạt giống truyền bá phúc âm chiều tối đã được gieo, Cha ôi, và bây giờ trông giống như là thời gian làm cho té liệt. Nhiều người trong những người này...

²³³ Khi Ngài hiện đến trước tiên ở đó trong thời kỳ phân chia của Ngài, tất cả họ nói, “Đấng Tiên tri trẻ của xứ Ga-li-lê!” Ô, hết thảy họ tập họp chung quanh Ngài. Nhưng khi Ngài bắt đầu đánh vào họ và phán với họ về những tín điều của họ và—và những thứ khác, thì họ lia bỏ Ngài. Ngài phải đứng một mình. Và cuối cùng họ mang Ngài lên Đồi Sọ. Trông có vẻ như họ đã chiến thắng, trông giống như nhóm người trí tuệ vĩ đại của họ—của họ đã đánh bại mục đích của Đức Chúa Trời. Nhưng, ồ, không! Vào buổi sáng Phục sinh trên đất đã có một sự nhụt chí lo sợ, ngôi mộ được mở ra và Con của Đức Chúa Trời đã sống lại. Ngài nắm giữ những chìa khóa của sự chết và âm phủ. Ngài đã làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh trong các quyền của Ngài ban cho lúc đó. Ngài đã phán bảo Hội thánh Ngài, “Hãy đi lên thành Giê-ru-sa-lem và chờ ở đó, và Ta sẽ ban Nó cho các người, rồi các người sẽ làm chứng về Ta cho đến khi Ta trở lại.”

²³⁴ Và rồi Ngài đã đứng và bảo họ thì giờ sẽ thế nào, và ở đây chúng con đang ở trong thời cuối cùng. Lạy Chúa, sẽ cõi ngra

đến trở lại, phải không Ngài, Cha ôi? Chúng con đang mệt mỏi, kiệt sức. Con người đang gạt bỏ chúng con ở mọi nơi, tất cả các giáo phái ra dấu hiệu từ chối. Ở California đó, những thánh đồ yêu quý đứng ở ngoài đó khóc, bốn mươi giáo hội, và một người lãnh đạo đã đứng lên và nói, “Ồ, nếu ông làm phép báp-têm, dùng Danh Chúa Jêsus, chúng tôi không cần ông.” Và đem Phúc âm ra khỏi những con người đói khát đáng thương.

²³⁵ Và, Cha ôi, con đã nói, “Hãy đến gặp tôi bằng lời Kinh Thánh,” và ông ta không muốn làm điều đó. Tại sao? Ông ấy biết rõ hơn. Cha ôi, tại sao—tại sao sự giận dữ điên cuồng dân ngoại giáo và người ta lại tưởng tượng một điều vô ích? Thật sự bởi dang cánh tay của Chúa Jêsus Con Thánh của Ngài ra, để chữa lành những người đau, và tỏ ra những dấu kỳ và phép lạ của thời cuối cùng. Xin lặp lại lần nữa, Chúa ôi. Con cầu nguyện cho họ. Đức Chúa Trời ôi, đừng để họ bị đuổi đi. Nhiều người trong họ là người tốt ở trong đó. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để họ sẽ thấy và đi ra.

²³⁶ Và hội chúng nhỏ của chúng con sáng hôm nay, Cha ôi, chúng con không biết lòng của dân sự. Ngài biết. Nhóm nhỏ này ở đây. Con sẽ đi ngay ra đó, dù thế nào đi nữa. Và giờ đây trước khi chúng con rời nhà thờ, lạy Chúa, nhóm nhỏ này đang lưu lại tạm thời ở đây, họ là những người hành hương. Họ không xưng nhận thuộc về thế gian này, lạy Chúa. Họ là những khách lạ. Họ đã được tái sinh, họ là những con người mới. Họ đến từ những việc thuộc về thế gian, để hầu việc Ngài, biết rằng, “Chúng con không muốn những sự giàu có vô ích thuộc về thế gian rất chóng tàn. Chúng con đặt hi vọng của mình được xây trên những sự Đồi đời, chúng sẽ chẳng bao giờ qua đi.”

²³⁷ Lạy Cha trên Trời, nếu tình cờ có một hay nhiều người ở giữa chúng con sáng nay mà chưa bao giờ có một cảm giác giống như họ sẽ quay lại, con cầu xin Ngài sẽ phán với lòng họ vào lúc này. Và xin cho họ có sự êm dịu và khiêm nhường, trong lòng, cứ hết lòng đầu phục Ngài, và nói rằng, “Lạy Đức Chúa Jêsus, xin thương xót con, là một tội nhân. Con không muốn chết trong tình trạng mà con ở hiện nay. Và không biết rằng con sẽ sống thậm chí qua ngày này, thế thì thật ngu ngốc để phí thời gian của con cho những việc thuộc về thế gian!” Và mọi việc ở đây

sẽ hư mất, và người ta sẽ hư mất với thế gian. Nhưng Đức Chúa Trời ôi, Cha Đồi đồi, không thể hư mất, dân sự Ngài cũng không thể hư mất. Cầu xin cho họ chấp nhận Nó giờ này, lạy Cha trên Trời của chúng con.

238 Xin thánh hóa những chiếc khăn tay đang đặt ở đây dành cho những người đau ốm và khốn khổ. Người ta nói rằng chúng được lấy từ thân thể của Phao-lô, những chiếc khăn tay và những cái tạp dề, tà linh đi ra khỏi chúng. Xin chữa lành cho những người đau ốm ở giữa chúng con sáng nay. Con cầu xin để sẽ không có một người đau yếu ở giữa chúng con.

239 Cầu xin Đức Thánh Linh lớn vận hành qua cử tọa giờ này, và xin cho mọi người nhận biết sự Hiện diện Ngài. Và như con nêu ra lúc đầu, khi một trận bão đang đến trong mùa hè khô khan, những ngọn gió đang bị khô khan và nóng nực, bụi bặm đang thổi tới, nhưng, đột nhiên, chúng con nghe tiếng sấm, chúng con có thể thấy đám mây đang nổi lên. Và con nói dấu hiệu đèn đỏ xuống, Ngài đang đến. Và chúng con cảm thấy ngọn gió heo may mát lạnh, sự chào mừng Đức Thánh Linh khi Nó vận hành qua những nơi rạn nứt của chúng con. Xin giúp đỡ chúng con ngày hôm nay. Xin cứu những người lạc mất. Xin đổ đầy Đức Thánh Linh, Chúa ôi, nhanh lên, trước khi những ngọn đèn tắt, vì dấu hiệu đã xuống rồi. Con thuyền cũ của Si-ôn bây giờ ở trong những tảng đá, và nó sẽ không ở lâu dài cho đến khi nó sẽ kêu gọi. Và, đột nhiên, họ sẽ có một tờ báo truyền đi, “Điều gì đã xảy ra? Hàng trăm người khắp đất nước đã biến mất.”

240 Hỡi Đức Chúa Trời, lúc đó quá trễ cho những người còn lại, sự Cát lên đã đến. Sự phán xét sẽ đập vào trái đất, người công bình sẽ được đi. Rồi họ sẽ đi đến nghĩa địa, và nói, “Ồ, không... Người ta đã mở cửa mộ này không?Ồ, điều gì đã xảy ra ở đây?”Ồ, người mà tin cậy nơi Đức Chúa Trời, đã chết cách đây nhiều năm, sẽ được đi. “Thế thì, ồ, thật là một sự khốc lóc và than vãn khi những kẻ hư mất được báo về số phận của họ. Họ sẽ than khóc với những hòn đá và núi,” theo như lời Kinh Thánh, “cầu nguyện, nhưng cầu nguyện thì quá trễ rồi.” Xin cho điều đó không như vậy với bất cứ ai hiện diện ở đây hôm nay.

²⁴¹ Và trong khi chúng ta cúi đầu cầu nguyện, chúng ta cũng, cúi cả lòng mình. Tôi là một người rất kỳ cục về việc mời người ta đến bàn thờ tin nhận, tôi tin nó không phải là sự dạy dỗ sù sồ. Tôi tin rằng ngay nơi bạn đang ngồi bạn đưa ra quyết định của mình, cho dù bạn thật sự muốn sống hay chết. Tôi tin điều đó tùy thuộc bạn. Và nếu có người nào ở đây mà chưa bao giờ thật sự thấy nó đúng cách đó, và nhận biết thời đại mà chúng ta đang sống, và bạn thật sự thích tôi nhớ đến bạn trong khi cầu nguyện, bạn muốn trở thành một tín đồ Đấng Christ, bạn muốn giống như Đấng Christ trong đời sống mình và sẵn sàng cho việc Ngài tái lâm, mời bạn hãy đưa tay lên trong tòa nhà này. Cầu Chúa ban phước cho bạn, và ban phước cho bạn, và ban phước cho bạn, và cho bạn, và cho bạn. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn ở đằng sau đó, ban phước cho bạn ở dưới đây. Tốt lắm. Đức Chúa Trời ban phước cho chị, quý chị, ngay ngã tư cuộc đời, chị. Đó là một quyết định vĩ đại. Các bạn có thể làm nhiều điều vĩ đại...Đức Chúa Trời ban phước cho bố, bố ơi. Vâng, ông có thể, cũng đã làm nhiều công việc nặng nhọc trong đời, và nuôi dạy một cháu nhỏ. Mẹ, ông đang ngồi bên cạnh bà. Ô Đức Chúa Trời ôi! Có lẽ ông cụ đã nuôi dạy gia đình và làm nhiều điều vĩ đại, vỗ về đôi má em bé khi nó khóc, đu đưa chiếc nôi bằng đôi tay trẻ của mình, bây giờ họ đã già nua và yếu đuối. Bạn có thể đưa nôi ru em bé và đã làm nhiều điều tốt, nhưng điều tốt nhất bạn từng làm là khi bạn giơ tay lên vậy. Ngài nhìn thấy bạn. Xin vui lòng, thứ lỗi cho tôi.

²⁴² Lạy Cha trên Trời của chúng con, Ngài đã thấy những cánh tay giơ lên. Ngài biết những gì đằng sau chúng. Bây giờ họ là những chiến tích của buổi nhóm này. Họ là những chiến lợi phẩm của Sứ điệp. Ngài đã phán, “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, và không ai có thể đến nếu trước tiên Cha Ta không kéo đến.” Và Ngài đã phán với những người này. Và họ đang ngồi đó, và theo khoa học họ không thể...bàn tay của họ được cho là bị kéo xuống, bởi vì lực hấp dẫn giữ chúng xuống. Nhưng chúng đã phá vỡ và bất chấp qui luật của khoa học. Họ đã nhận được Thánh Linh nên đã giơ tay lên, điều đó trái ngược với khoa học, bởi vì Thánh Linh ở trong đó có thể phá vỡ khoa

học. Và họ đã giơ tay lên vì có một Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở quanh họ, mà nói rằng “Người...người cần Đấng Christ.” Và họ đã giơ tay lên, “Xin nhớ đến tôi, Ôi lạy Chúa.”

243 Như tên trộm sắp chết trên thập tự giá, đã nói, “Xin nhớ đến tôi khi Ngài vào Nước Ngài.”

244 Và Ngài đã phán gì với anh ta? “Hôm nay người sẽ ở với Ta trong Pa-ra-đi.”

245 Và con cầu xin, Cha ôi, rằng chính ngày này Ngài sẽ đem vào Nước Ngài, đem vào sự thông công của Ngài trên đất này, mỗi một người tin này, và ban sự nhân từ cho họ. Đức Chúa Jêsus, Ngài đã phán, khi Ngài còn ở trên đất này, trong Tin lành Giảng 5:24, “Ai nghe Lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta đến, thì được Sự sống Đời đời; và sẽ không đến sự phán xét, họ sẽ không ở đó khi sự phán xét giáng vào trái đất, nhưng họ đã vượt qua sự chết mà đến Sự Sống.” Chúa ôi, Ngài đã hứa điều đó. Con tuyên bố chúng. Và giờ đây với tất cả những người giơ tay họ lên, ngay cả những người mà tin trong lòng rằng họ nên giơ tay, mà đã không giơ lên, con giao họ cho Ngài sáng nay, Cha ôi, như những chiến lợi phẩm của ân điển Đức Chúa Jêsus Christ và của Lời Ngài mà chúng con rao giảng sáng nay. Họ là của Ngài. Xin giữ họ an toàn, lạy Chúa, cho đến ngày ấy. Và xin cho họ được lớn lên như những trẻ sơ sinh. Xin cho nước trong hồ ở đây thấy họ, khi họ xưng nhận tội lỗi của mình, chết đi, được chôn trong Đấng Christ, để sống lại với cuộc đời mới, để bước đi với một thế giới mới, bước đi với những người bạn mới, bước đi trong những người cùng làm việc mới, bước đi với những thiên sứ, bước đi trong sự Hiện diện Siêu phàm. Những điều mà họ không thể thấy chung quanh mình, nhưng họ cảm thấy và biết rằng chúng ở đó. Chúng là những việc trường tồn, sự Siêu phàm là lâu dài. Chúng con dâng họ cho Ngài Cha ôi, như Danh Chúa Jêsus. A-men.

246 Bây giờ, tôi xin lỗi đã giữ anh em hơi quá giờ một chút, và tôi chắc chắn rằng anh em...Anh em cảm thấy dễ chịu không? Vậy thì, thỉnh thoảng, buổi nhóm tôi phải cắt bớt và nói gọn lại. Bây giờ với các bạn đã giơ tay lên và tin nhận Đức Chúa Jêsus, họ sẽ có lễ làm phép báp-têm, tôi cho là, tối nay. Hay là, vâng, tôi nghĩ hồ nước đã đầy nếu các bạn muốn làm ngay bây giờ, và những

áo lễ và vân vân đã sẵn sàng rồi. Nếu các bạn muốn được làm phép báp-têm ngay bây giờ, bất cứ lúc nào, chúng tôi chỉ ở đây để làm điều đó. Và bây giờ sau khi cắt và cưa...

247 Chúng tôi—chúng tôi cảm ơn những người khách đã đến trong nhà chúng tôi, đến với tình thân hữu với chúng tôi sáng nay chung quanh Lời của Đức Chúa Trời, chúng tôi chân thành biết ơn quý vị đã đến. Cầu xin Chúa ban phước lại cho quý vị. Rất vui mừng vì quý vị đã ở đây.

248 Tôi thấy một trong những người bạn của tôi đang ngồi phía sau trong tòa nhà ở đây, mà từ lâu tôi không gặp. Tôi thậm chí không biết tên của chàng trai ấy. Anh là một trong những người bạn tốt của tôi. Anh là anh họ của một cô gái mà tôi đã từng đi chung, Marie Francisco. Tôi không thể nhớ anh ấy là ai hay tên của anh ấy là gì. Mời anh vui lòng giơ tay lên? Chúng tôi rất vui vì sự có mặt của anh ở đây và xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh. Chàng trai đó là một Cơ-đốc nhân trong nhiều năm. Và tôi...

249 Bạn của tôi đây, là Jim Poole, bao nhiêu lần đã nghe tôi nhắc đến tên Jim Poole, một người bạn tốt, vợ và con trai anh.

250 Và Doony, tôi không nghĩ ra cái họ của anh ấy. Gard—Gard, Doony Gard và người vợ nhỏ bé đáng yêu của anh ở đây. Họ đã đến nhà thăm tôi ngày hôm qua. Vì thế rất vui mừng vì sự có mặt của họ sáng nay.

251 Và tôi nghĩ là có một anh em lạ đang ngồi ngay ở đây bên cạnh Anh Way. Và, ồ, vì thế, ngay ở đây, có thể tôi thì sai, và đôi khi tôi quên những gương mặt. Và tôi vui mừng vì sự có mặt của các anh em ở đây sáng hôm nay.

252 Và bây giờ, trước khi chúng ta ra về, sau khi cắt...Và, anh em biết đấy, Kinh Thánh nói Lời Đức Chúa Trời...giống như quyết định kia, làm một hòn đá, nhưng anh em phải có người cắt hòn đá ra, để tạo thành hình dáng của nó. Hiểu không? Và Hê-bơ-rơ chương thứ 4 nói, “Lời của Đức Chúa Trời thì sắc và đầy quyền năng hơn gươm hai lưỡi.” Nó cắt, những bao quy đầu, cắt bỏ đi sự dư thừa. “Thậm chí là người phân biệt tư tưởng và những ý định trong lòng,” Lời của Đức Chúa Trời. Và Nó cắt.

²⁵³ Bây giờ, chỉ dành cho sự thờ phượng, chúng ta hãy hát những bài hát xưa gần ưa thích của tôi, một trong những bài hát mà tôi ưa thích, “Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài.” Bao nhiêu người thật sự yêu Ngài? Tôi không quan tâm bạn có phải là một tín đồ Đấng Christ hay không, bạn nói, “Tôi yêu Ngài vì Ngài yêu tôi trước.” Bây giờ chúng ta hãy hát với nhau, tất cả hát với nhau.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²⁵⁴ Các bạn chẳng thích bài hát đó sao? Chúng ta hãy hát lần nữa. Và trong lúc đó, hãy bắt tay những người chung quanh bạn. Đừng đứng lên, chỉ nói, “Cầu Đức Chúa Trời ban phước cho anh, thưa anh,” người nào đó ở chung quanh bạn, vậy các bạn, mọi người đều cảm thấy được chào mừng thật sự. Đó là sự hoan nghênh của chúng ta ở đền tạm, mà tôi, muốn dành cho mỗi một người trong anh em. Tốt lắm.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Đức Chúa Trời ban phước cho anh, thưa anh.
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²⁵⁵ Chúng ta hãy cúi đầu khi chúng ta ngân nga bài hát. [Anh Branham và hội chúng bắt đầu ngân nga bài *Tôi Yêu Ngài*—Bt.] Bây giờ hãy giơ tay bạn lên với Ngài, rất dễ. [Tiếp tục ngân nga *Tôi Yêu Ngài*.] Nào, Ngài chẳng tuyệt diệu sao? Vâng.

²⁵⁶ [Một anh em nói tiếng lạ. Anh Branham ngừng lại—Bt.] Thật sự cung kính giấy lát.

Đức Chúa Jêsus phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Họ sẽ nói tiếng mới. Nếu họ bắt rắn hoặc uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì, vì tai nạn và biến cố lớn sẽ chẳng làm hại họ. Hễ họ đặt tay trên người đau, thì kẻ đau sẽ phục hồi.”

Anh em hãy chờ một phút, xem thử có sự thông giải đến từ việc nói tiếng lạ này không. Nếu có những người ngoài ở trong

cửa nhà chúng ta, chúng ta chờ đợi xem Đức Chúa Trời sẽ phán điều gì với chúng ta qua sứ điệp này.

[Một anh em thông giải—Bt.] Sự thông giải. A-men. Đó là sự thông giải về những gì người đàn ông này đã nói. Với những người ở đây có thể không hiểu nó có nghĩa gì, Nó là Thánh Linh. Nó thường xảy ra ở trong đền tạm, đem sứ điệp đến cho dân sự.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁵⁷ Kính lạy Cha trên Trời, chúng con cảm ơn Ngài vì điều này, không biết rằng người nào ở đâu đó, mà Ngài phán với một tấm lòng ở đâu đó và Nó đã kêu gọi lại lần nữa, ngay cả khi sứ điệp chấm dứt, Nó nói, gọi họ là “con cái” Ngài, bởi vì Ngài đã gọi đến họ, và có thể họ vừa bước ra ngoài mà không tiếp nhận Ngài. Đây, sứ điệp này lại đến. Vì thế chúng con cầu nguyện, Cha trên Trời ôi, rằng Ngài sẽ ban một phần vĩ đại về Thánh Linh Ngài có thể trên bất cứ ai. Ngài không bao giờ gọi tên của họ, Ngài chỉ phán. Và vì thế, Cha ôi, có lẽ đó là cách Ngài muốn. Và chúng con chỉ cầu nguyện, Cha ôi, để Ngài sẽ được nhận bởi người này hay những người kia, bất cứ ai có thể, nó có thể được ban xuống cho một sự kêu gọi cuối cùng. Con cầu xin, Cha ôi, không phải thế, nhưng, sáng nay nếu họ nhận và tin Nó hết lòng, sau khi họ nghe Sứ điệp như Ngài đã phán dạy, và vậy thì xin cho họ tiếp nhận Nó với niềm vui tràn đầy, để nhận Thánh Linh. Cầu xin cho họ đứng dậy và nhận phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, để được tha thứ tội, và được đổ đầy dầu thơm của Đức Thánh Linh, và hướng dẫn họ vào đời sống hầu việc và hạnh phúc. Con xin giao điều đó, và hội chúng cho Ngài giờ này, Cha ôi, như Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁵⁸ Những sứ điệp ấy đôi khi được dành cho, người nào đó, chúng ta không biết họ là ai. Đôi khi người ta cho biết họ là ai, nhưng chỉ người nào đó ở đây có thể vừa mới bắt đầu rời khỏi nơi này mà không có Nó. Và khi anh em làm vậy, nên nhớ, đó là Đức Thánh Linh đang nói với một thứ tiếng mà chỉ bằng sự hà hơi nào đó; giống như điều đã nói nó, giống như với sự thông giải nó. Bây giờ, nên nhớ những gì tôi vừa mới đọc qua, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” Đây, đó là giữa những kẻ tin. Chúng ta không tin rằng hết thủy dân sự phải làm điều đó. Chúng ta tin

rằng điều đó bắt đầu trong hội thánh giữa nhiều người. Thỉnh thoảng nhiều người đến đây, chưa bao giờ nghe việc như vậy trước đây, và Đức Thánh Linh giáng trên họ và ban sứ điệp, và chữa lành những người đang ngồi ở đó sắp chết vì bệnh ung thư, và tất cả các loại bệnh và các thứ, đi ngay trở lại lần nữa. Chính là Đức Thánh Linh ở giữa dân sự của Ngài.

²⁵⁹ Các bạn có yêu Ngài không? A-men. Tôi, cũng yêu Ngài. Chúng tôi hi vọng gặp lại các bạn tối nay. Và bây giờ Anh Neville, tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho Anh Neville, mục sư của chúng ta. Được rồi.

SỰ TRUYỀN BÁ PHÚC ÂM THỜI KỲ CUỐI CÙNG VIE62-0603

(The End-Time Evangelism)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 3 tháng Sáu, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org